Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIX, seria II nr. 4481 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 13 octombrie 1963

Nicolae Viorica mai era încă, acum cîteva luni elevă la Școala profesională textilă din Brașov. Nu de mult a fost repartizată ca muncitoare la întreprinderea „Dorobanțul" din Ploiești. Muncind cu tragere de inimă și punînd în practică cunoștințele dobîndite în școală, ea a reușit să se situeze printre tinerele evidențiate în întrecerea socialistă.

Foto: N. STELORIAN

Colectiviștii din comuna Plevna, raionul Lehliu, au însămînțat pînă acum peste 80 la sută din suprafața planificată pentru grîu. Acest rezultat oglindește buna organizare a muncii mecanizatorilor și colectiviștilor, care prin alimentarea operativă a semănătorilor și prin folosirea deplină a zilei de lucru imprimă însămînțărilor un ritm intens

Foto: AGERPRES

TOATE LUCRĂRILE AGRICOLE — ÎN TIMPUL OPTIM!

- Recoltarea porumbului
- Pregătirea terenului
- Însămînțările
- Culesul viilor

Potrivit datelor Consiliului Superior al Agriculturii, recoltarea florii-soarelui și a orezului este aproape terminată în întreaga țară, a porumbului a fost realizată în proporție de 85 la sută, a cartofilor de 75 la sută, iar a sfeclei de zahăr de 56 la sută. Ca urmare a unei mai bune organizări a muncilor și extinderii mecanizării, recoltările de toamnă sînt mai avansate față de anul trecut. Porumbul, de exemplu, a fost cules de pe o suprafață cu 550 000 hectare mai mare. În multe unități agricole socialiste recoltările de toamnă au fost terminate.

În prima decadă a acestei luni s-a lucrat intens la pregătirea terenului și la însămînțările de toamnă. Folosirea unui număr sporit de mașini agricole, îndrumarea unităților agricole socialiste de către consiliile agricole și specialiștii din producție, precum și ploile căzute în această perioadă în aproape întreaga țară, au făcut ca lucrările de semănat să fie executate la un nivel agrotehnic superior anilor trecuți. Pînă în prezent a fost pregătită 65 la sută din suprafața ce se va însămînța. În unele regiuni, printre care Dobrogea, Suceava, și București au fost efectuate lucrările de pregătire a solului pe mai mult de 70 la sută din suprafața prevăzută a fi însămînțată. Aceste lucrări sînt însă rămase mai în urmă în regiunile Crișana, Maramureș, Hunedoara, Mureș-Autonomă Maghiară, Cluj și Iași.

În întreaga țară s-a semănat cu grîu 40 la sută din suprafața planificată, cu orz peste 80 la sută și cu secară furajeră 85 la sută.

Pentru săptămîna viitoare Consiliul Superior al Agriculturii recomandă să se asigure măsurile necesare terminării în cel mai scurt timp a recoltării porumbului, cartofilor și a sfeclei de zahăr. În continuare să fie folosite toate mijloacele la efectuarea lucrărilor de pregătire a terenului și însămînțărilor de toamnă și să se acorde toată grija pentru ca lucrările să fie de calitate.

★

În majoritatea podgoriilor și centrelor viticole culesul și vinificarea strugurilor au fost intensificate în ultimile zile. Din datele Consiliului Superior al Agriculturii și ale Ministerului Industriei Alimentare, rezultă că pînă la sfîrșitul acestei săptămîni s-au cules peste 60

(Continuare în pag. a III-a)

CALITATEA ACESTOR PRODUSE POATE FI ÎMBUNĂTĂȚITĂ

De la turnătorie — pînă la finisaj

Prețuindeni, în orașele patriei, constructorii se străduiesc să dea în folosință oamenilor muncii apartamente cît mai multe și de bună calitate. Unul din colaboratorii de seamă ai constructorilor, în realizarea acestei sarcini, este și Întreprinderea „Feroemail" — Ploiești. Ea livrează șantierelor băile și articolele sanitare atît de necesare asigurării unui confort cît mai mare al apartamentelor. Ne propunem în acest articol să vedem cum se achită întreprinderea ploiețeană de această sarcină.

La intrarea în Fabrica „Feroemail"-Ploiești, pe un panou mare, se află angajamentele luate de colectivul de aici în întrecerea socialistă. Panoul informează despre hotărîrea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de a realiza 86 la sută din întreaga producție de calitatea I, de a produce peste plan un număr însemnat de băi, radiatoare și articole sanitare, de a obține economii suplimentare la prețul de cost în valoare de 300 000 lei. Alături, pe un alt panou, sînt anunțate și rezultatele obținute. Și nu e greu de observat că la majoritatea angajamentelor realizările au luat-o înainte.

Cercetînd atent cel de-al doilea panou constați că el nu spune nimic despre rezultatele obținute în îndeplinirea angajamentului de calitate. Omisiunea nu este întîmplătoare. Fabrica nu și-a realizat angajamentul luat. Nici chiar sarcina stabilită prin planul de stat (82 la sută produse de calitatea I) nu a fost îndeplinită.

Cînd și-a propus să realizeze 86 la sută produse numai de calitatea I, colectivul de aici s-a bizuit pe experiența dobîndită (în 1962 la unele repere s-au obținut deja asemenea rezultate), pe măsurile pe care le va lua conducerea fabricii.

Reperele care se produc aici (băi, radiatoare, articole sanitare, tuburi etc) se obțin — unele în stare de produse finite, altele numai de semifabricate — prin turnare. Pe bună dreptate turnătoria a fost considerată ca secție cheie a calității și către ea s-a îndreptat toată atenția. S-au luat măsuri, îndeosebi, pentru îmbunătățirea procesului tehnologic. Au fost confecționate o serie de modele noi, s-au reproiectat și dat în folosință alte matrițe pentru articolele sanitare. Din vechile matrițe ieșeau piese cu aspect urît și grad mare de porozitate, ceea ce influența, la emailaj, calitatea produselor. Noile matrițe asigură pieselor suprafețe netede și curate. A fost îmbunătățită și asistența tehnică.

Aceste măsuri și-au spus cuvîntul în îmbunătățirea muncii aici. De la turnătorie au plecat spre emailare produse din ce în ce mai bune. Într-o întreprindere însă, fiecare secție este un punct cheie al calității. Eforturile depuse într-un loc de muncă se cer continuate cu aceeași grijă în celălalt. La „Feroemail" nu s-a întîmplat așa. Grija conducerii pentru ca și în secția email să se execute băi și articole sanitare de calitate superioară a slăbit.

În obținerea unor emailuri cît mai bune, o foarte mare importanță are întocmirea rețetelor. Aceasta este un proces complex și pretențios de executat. Rețetele sînt alcătuite de șefii de echipă Nicolae Rădulescu și Vasile Dima. Amîndoi sînt tineri bine pregătiți profesional. Li s-a încredințat această muncă și pe considerentul că au terminat nu de mult școala medie și posedă cunoștințe de chimie. Ei au dobîndit într-adevăr o experiență în muncă. Elaborarea rețetelor este însă o sarcină tehnologică grea. Ea trebuie făcută deci sub supravegherea unui tehnician de specialitate. Tehnologul secției a fost promovat de mai mult timp în altă muncă. Era firesc ca munca de tehnolog să fi fost încredințată unui alt inginer. Conducerea întreprinderii nu s-a îngrijit de acest lucru. Aceasta face ca de multe ori întocmirea rețetelor să nu se facă în cele mai bune condiții și deci calitatea emailurilor să nu fie asigurată chiar de la începutul procesului tehnologic.

În prepararea unor rețete de bună calitate poate aduce o contribuție mai mare și laboratorul fabricii. În prezent laboratorul efectuează analize și ia probe după ce șarjele au fost elaborate. Operația este firește necesară. În acest fel se preîntîmpină ca șarjele care nu corespund să fie măcinate. Stați însă și te întrebi: de ce nu face laboratorul o asemenea muncă și în faza dinaintea pregătirii rețetelor? De pildă, să facă analize asupra materiilor prime, să dea soluții de alcătuire a rețetelor, în funcție de calitatea acestora etc.

Conducerea fabricii ar trebui să stabilească aceste sarcini ca obligații de serviciu pentru laborator.

Pe lîngă o bună întocmire a rețetelor, obținerea unor emailuri de calitate superioară este determinată și de asigurarea unui proces

C. PRIESCU

(Continuare în pag a IV-a)

La zi

Pregătiri în stațiunile balneare

ORADEA. — La Băile „Victoria" din regiunea Crișana se fac ultimele lucrări de amenajare a strandului cu apă termală, care va fi folosit și în lunile de iarnă.

Pentru a asigura oaspeților condiții bune de odihnă și tratament și în timpul iernii, aici s-au făcut și o serie de alte lucrări. Au fost dotate cu mobilier nou aproape 100 camere, au fost instalate sobe de teracotă, s-a asigurat combustibil etc.

Și în stațiunea „1 Mai" au fost executate o serie de lucrări care asigură condiții bune pentru tratament. De asemenea, s-a îmbunătățit alimentarea cu apă potabilă a stațiunii și au fost executate lucrări de înfrumusețare și modernizare pentru care s-au cheltuit sume de două ori mai mari decît anul trecut.

★

SUCEAVA. — La stațiunea balneo-climaterică Vatra Dornei, care funcționează tot timpul anului, pregătirile pentru sezonul friguros sînt pe sfîrșite. Pentru cei aproape 2 500 de oameni ai muncii care își vor petrece aici concediul de odihnă sau își vor îngriji sănătatea s-au completat mobilierul și lenjeria, s-au revizuit instalațiile de încălzire, au fost asigurate însemnate cantități de legume și fructe, conserve de legume, compoturi, dulcețuri etc.

(Agerpres)

MINEREU PESTE PLAN

Minerii din Trustul minier Ardealul au livrat în acest an, peste plan, aproape 19 000 tone de cărbune brun și lignit, însemnate cantități de nisip bituminos, bauxită, argilă, bitum, uleiuri polare etc, a căror valoare trece de 5 milioane lei.

Aceste succese se datoresc dotării exploatărilor cu noi utilaje, sporirii indicilor de mecanizare a lucrărilor, aplicării procedeelor avansate de exploatare. Numai în acest an, de pildă, minele din această parte a țării au fost dotate cu un număr de mașini de două ori mai mare decît în 1960. În exploatările Sălajul, Voivozi și Bretea, de pildă, se execută acum mecanizat un volum de lucrări cu 40 la sută mai mare decît în anul trecut. Minerii de aici realizează numai în 60 zile o producție egală cu cea a anului 1950.

Noi capacități de producție date în exploatare

În ultimul timp în întreprinderile industriale aparținînd Ministerului Industriei Construcțiilor au fost date în exploatare noi capacități de producție. La Fabrica de ciment din Medgidia s-a pus în funcțiune o nouă linie de fabricație cu o capacitate de 320 000 tone de ciment anual. Noua linie intrată în funcțiune la Întreprinderea de prefabricate „Progresul" din Capitală va produce și ea anual 10 000 mc. de prefabricate din beton. A început, de asemenea, să producă o nouă secție la Întreprinderea de prefabricate din Roman. Pînă la sfîrșitul acestui an, la aceeași întreprindere își va începe producția și o secție de panouri mari pentru blocuri de locuințe. Cele două secții vor produce anual 43 000 mc. de prefabricate. La Fabrica de ciment Bicaz, cu ajutorul celor patru cuptoare construite, dintre care două au intrat în funcțiune, se va produce anual cu 140 000 tone mai mult var. Capacități însemnate de producție au fost puse în funcțiune și la fabricile de ciment Turda, Dej și altele.

Noile capacități de producție sînt înzestrate cu utilaje și mașini de înaltă productivitate, din care o bună parte executate în țară la un nivel tehnic superior.

(Agerpres)

PRIETENII MUZICII

CONSTANȚA (de la coresp. nostru).

La Întreprinderea metalurgică de utilaj Medgidia, tinerii pasionați de muzică au trăit vineri seara un eveniment important: și-a început activitatea cercul „Prietenii muzicii" creat în fabrică nu de mult. În cadrul primei lecții, în fața celor 45 de tineri, tehnicieni, muncitori și ingineri, membri ai cercului, profesorul Ion Galavu, de la școala medie de muzică din Constanța, a prezentat o scurtă istorie a muzicii romînești după care s-au audiat fragmente din rapsodiile lui Enescu, din Oratoriul Tudor Vladimirescu și alte compoziții. Cu acest prilej au fost anunțate temele ce vor fi expuse de două ori pe lună, precum și celelalte acțiuni cuprinse în programul de activitate al cercului.

În cursul săptămînii viitoare vor începe activitatea și alte cercuri „Prietenii muzicii", înființate de curînd la DRNC, Casa de cultură Cernavoda, Fabrica de ciment Medgidia, școlile nr. 1 și 2 din Tulcea și în alte întreprinderi și localități din Dobrogea.

Pentru sezonul rece

● Creatorii de modele din întreprinderile regiunii Crișana pregătesc noi modele de confecții și tricotaje pentru sezonul rece. La Fabrica de tricotaje „Miorița" din Oradea, de pildă, s-au pregătit peste 100 de noi modele de jachete, veste, bluze, pulovere și alte tricotaje pentru bărbați, femei și copii. În acest an, muncitorii de la această fabrică au introdus în fabricație 126 de noi modele, care pentru calitatea, coloritul și linia lor elegantă sînt apreciate și solicitate de consumatori. Această fabrică a livrat unităților comerciale, de la începutul anului, peste prevederile planului, mai mult de 14 500 diferite tricotaje, cu 14 la sută mai multe decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Succesele muncitorilor de aici se datoresc modernizării și dotării fabrici cu noi mașini de tricotat, călcat, cusut nasturi, încheiat și alte utilaje de mare randament.

(Agerpres)

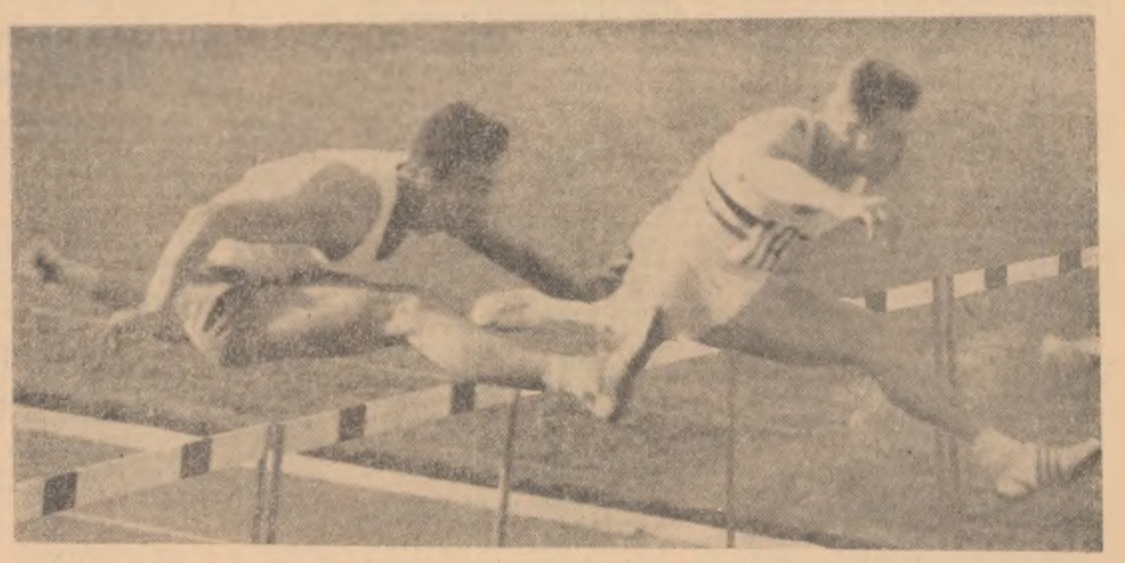

O cursă de mare atracție: 110 m garduri
Citiți în pagina a III-a amănunte și rezultatele tehnice din prima zi a Campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R.

Foto: V. RANGA

SOARE ȘI REFLECTOARE

Insemnări din prima zi a Internaționalelor de atletism

de DAN DEȘLIU

Stadionul Republicii ora 15,30...

Oaspete de onoare la ediția festivă a „Internaționalelor", soarele tomnatic surîde amical sportivilor din douăzeci de țări, aliniați în fața tribunei, sub fluturarea drapelelor multicolore. Neîndoielnic, vom asista la unul dintre cele mai tari concursuri atletice din cîte s-au desfășurat vreodată la noi. Deși unii invitați de marcă au fost atrași de repetiția olimpică, de la Tokio, startul tradiționalei competiții se poate mîndri cu prezențe prestigioase: campioni și recordmeni europeni, adversari redutabili ai somităților mondiale. Este mai mult decît probabil că într-o asemenea ambianță, tabela celor mai bune rezultate din istoria întrecerilor va suferi modificări substanțiale.

Iată că prima probă oferă o primă opțiune asupra confirmării acestui pronostic: Chardel cîștigă seria la 110 metri garduri într-un timp promițător. În finală, recentul învingător al lui Mihailov, din cadrul meciului Franța—U.R.S.S., obține o nouă victorie — de astă dată, indirectă — realizînd un excelent 13,9 (vechiul record al campionatelor — Mihailov 14,3). Cel mai aplaudat dintre laureații primei zile va fi însă colegul său de echipă Laidebeur. Cu 10,3 în serii și 10,4 în manșa decisivă, liderul celor 100 m se anunță un demn succesor al lui Delcour, Piquemal et comp.

Un alt record vechi de șase ani își schimbă posesorul. Mai exact — posesoarea, în persoana Hannelorei Raepke (R. D. Germană) al cărei fuleu formidabil face să încremenească acele cronometrelor la 11,5 pe suta de metri.

Elogiind calitățile performerilor, fie-ne îngăduit să credem că rezultatele probelor de sprint confirmă încă o dată măiestria modeștilor și anonimilor tehniceni ai pistei de alergări din Dealul Spirii. După ploile din ultimele zile, nu era tocmai lesne să prezinți opt culoare în condiții optime...

— Ah, dacă ne-ați fi putut asigura și vreo 10 grade în plus! — pare să spună Miquelina Cobian, vădit afectată după insuccesul din finală. Alergătoarea cubaneză, una din cele mai rapide din lume, nădăjduia să adauge la București o nouă verigă frumosului lanț de succese din acest sezon. Din păcate, temperatura scăzută a constituit un handicap serios. Să sperăm că la viitoarea ediție, soarele se va purta... mai cald cu oaspeții noștri din zona tropicală!

În fine, aplaudăm prima victorie romînească: Maria Diaconescu, rezolvă duelul cu Marion Graele încă din prima încercare: 51,95 față de 51,87 m. Detaliu amuzant — concurenta germană, urmînd imediat după Diaconescu, a lansat sulița la o distanță minimă de steguleț de marcaj al aruncării precedente. O clipă, spectatorii au avut impresia că vor auzi în difuzoare aceeași cifră... E drept, doar opt centimetri au separat performanțele celor două atlete — opt centimetri care aveau să se dovedească, pînă la urmă, hotărîtori!

...În lumina bateriilor de re-

(Continuare în pag. a III-a)

Citiți în pag. a II-a
ANCHETA NOASTRĂ
FAMILIA ȘI EDUCAȚIA COPIILOR

SĂ DISCUTĂM DESPRE: tinerețe, educație, răspunderi

anchetă

Articolele „Răspunderea mamei" și „Are sau nu dreptul opinia publică să se amestece ?" — publicate în numerele trecute ale ziarului nostru și în care se vorbea despre răspunderea care revine părinților în educarea copiilor, au trezit un justificat interes în rîndul cititorilor noștri. Adresîndu-se redacției, mulți cititori ne-au rugat să dezbatem mai pe larg aceste probleme în așa fel încît experiența, succesele sau greșelile unora dintre părinți să poată fi studiate de mai mulți, să poată folosi tuturor.

Deschizînd discuția, am solicitat pentru început opiniile unui număr de tovarăși ale căror preocupări — fie profesionale, fie personale — sînt legate de educația copiilor. Publicăm în numărul de față o parte din răspunsurile primite.

FAMILIA ȘI EDUCAȚIA COPIILOR

NE RĂSPUND:

- **ION ROȘIANU, învățător emerit**
- **PAVEL CHIRIȚĂ, deputat**
- **TRAIAN COȘOVEI, scriitor**
- **IULIAN DOBRILĂ, procuror la Procuratura generală a R. P. R.**
- **HERMINA MANTSCH, casnică**

ÎNTÎMPLĂRILE UNEI FETIȚE CARE STĂTEA PE SCARĂ...

Tovarășul care ne vorbește este deputat din raionul Nicolae Bălcescu din Capitală. Se numește Pavel Chiriță și locuiește în cartier cu copiii lui I. M., despre care s-a scris în ziarul nostru.

— Îi cunoașteți bine ?

— Foarte bine. Am să vă spun o întîmplare cu fetița lui I. M. Într-o zi vin la mine cîțiva vecini. Ce să ne facem, zicea o mamă, cu copiii aceștia ? Azi am trimis băiețelul meu să cumpere o pîine. Fetița lui I. M. stătea pe scară. Cum l-a văzut pe al meu coborînd treptele, i-a smuls din mînă moneda.

De fapt nu era mare lucru, s-ar zice. Dar nu e așa. Mama care-și trimisese copilul la pîine e o foarte atentă educatoare. Ea știe că de mici trebuie să-i obișnuiască pe copii cu răspunderea. Ar putea să cumpere singură această pîine, dar ea vrea ca fiul ei, încă de la vîrsta de 5—6 ani, să se deprindă să facă ceva folositor. Și mi se pare că procedează foarte bine. Ce face, în schimb, mama copiilor lui I. M. ? De dimineață îi lasă „liberi" pînă seara tîrziu. La 8—9 ani — ei nu se simt îndatorați cu nimic. De aceea ei nici nu o respectă pe mama lor, fiindcă ei nu știu ce și cît face ea pentru ei.

Eram odată la ei în casă, cînd, atrăgîndu-i atenția asupra dezordinii pe care o găsise venind de la serviciu, mama a avut o ieșire, de necaz desigur ; s-a repezit la fată și i-a tras o palmă.

— Nesimțit-o, i-a zis. Nu vezi că tot ce fac e pentru tine ? Iar voi vă bateți joc. Așa am lăsat eu casa cînd am plecat ?

Fetița s-a uitat la ea nepăsătoare.

— Socotiți că pentru lipsa asta de înțelegere din partea fetiței părinții sînt de vină ?

— Sînt convins. Dacă de mică i s-ar fi explicat că mama ei muncește, dacă în casă ar fi fost o atitudine de respect față de mama care pleacă la serviciu, cum se întîmplă în toate familiile bine organizate, atunci lucrurile nu s-ar fi petrecut astfel.

Concluzia tovarășului Chiriță este că trebuie să-i obișnuim pe copii cu lucrurile serioase ale vieții și, în primul rînd, cu munca, cu răspunderile personale. La vîrsta de 16 ani, dînsul a rămas orfan de ambii părinți, cu 9 frați mai mici. Toți zece au trebuit să ia viața în serios și toți sînt azi oameni serioși, nici unul nu s-a poticnit.

— Ceea ce ne-a dus aici e munca, spune dînsul. Se întîmplă însă să întîlnești unii părinți care gîndesc așa: „Eu am crescut în condiții grele, pe mine mă trimeteau să pasc vacile cînd trebuia să învăț. Am doi copii, o să fac tot ce pot ca să se bucure ei, să trăiască ei. Să aibă ei o altă viață". Și, din dorința asta ei nu-i pun pe copii la nimic, nu-i învață cu nimic. Aduc copiilor totul pe tavă și copiii se deprind să ia totul de-a gata. Asta mi se pare o mare greșală.

Una e să trăiască copilul altă viață, să se bucure de copilărie și alta e să crești un leneș, un tînăr care nu se simte atras să facă nimic. Cunosc asemenea cazuri, cînd copilul a fost învățat de mic, „fiindcă e copil", să i se dea totul de-a gata, iar cînd a ajuns la 18 ani făcea la fel. „Uitați-vă, se necăjeau părinții, nu vrea să muncească. Ce să ne mai facem cu el, de unde o fi ieșit așa ?"

Păi, nu l-ați învățat tot voi, fraților ?

Deci, atenție la fetița de pe scară. Faceți așa ca fiul sau fiica dumneavoastră să se și joace, dar să-și formeze și răspunderea pentru problemele majore ale vieții. Încă de mic.

„MĂ PREOCUPĂ ȘTIINȚA EDUCAȚIEI"

Pe scriitorul Traian Coșovei l-am găsit la masa de lucru. Soția sa gospodărea prin casă, iar feciorul, un puști bălai, își făcea la o măsuță mai scundă, temele pentru a doua zi.

— Vă știm, din scrierile dumneavoastră, preocupat de creșterea tinerei generații. V-am ruga să vă spuneți părerea la discuția noastră despre răspunderea părinților pentru creșterea și educația copiilor.

— Răspunderea părinților este imensă — iar strădania noastră nu trebuie să ostenească niciodată... (și tovarășul Coșovei a făcut un semn către feciorul său), mai ales că dînsul ne creează uneori momente complicate. Părerea mea este că problema educării copiilor nu se pune doar pentru familiile în care se produc dezordini (divorțuri etc), ci în absolut toate familiile, ori cît de bine consolidate ar fi ele. Grija, strădania, așa zisa îndrumare — nu rezolvă totul, nu rezolvă mult. Exemplul personal, climatul moral, viața de toate zilele din familie, comportarea părinților — toate acestea au o covîrșitoare putere asupra copilului. Copilul este ca o floare, asimilează din aerul pe care îl respiră. Și de la familie — trecem la mediul din jur : curtea, grădina, strada, vecinii, lumea care ne înconjoară. Trebuie să fim atenți, activi, să ne străduim ca acest mediu mai larg — lumea de copii în care se dezvoltă al nostru — să fie un mediu prielnic. Cred foarte mult în puterea de influență bună a anturajului bun, a colectivului bun. Ca să supraveghez buna formare a copilului meu — sînt dator să supraveghez educația tuturor copiilor din jur, la tot pasul și peste tot. Firește, aici, pe lîngă dragoste și pasiune, eu pun preț și pe o anumită pregătire, o anumită știință a educației, pe care mulți părinți n-o posedă, din păcate.

Aș vrea să dau un exemplu. Ca să știe să conducă o motocicletă omului i se cere să învețe, să dea un examen, i se dă un carnet de conducere. Celui care crește un copil nu i se cere însă nimic ? El n-are nevoie de nici o pregătire ?

Subscriind la părerea tovarășului Coșovei i-am povestit o întîmplare cu un elev indisciplinat, în care profesorii demonstrau că vinovați de lipsa de educație a copilului sînt părinții. Ceea ce era adevărat. Cercetînd însă, am văzut că părinții acestui copil, care se căsătoriseră de tineri, n-aveau nici o pregătire, nici o experiență în ceea ce privește modul cum trebuie crescut un copil.

— Exemplul dovedește exact ceea ce spuneam. Într-un asemenea caz ceea ce învinge este dragostea firească a oricăror părinți pentru copiii lor și astfel ei devin slabi în fața copiilor, îi educă prost. Asemenea părinți trebuie ajutați să înțeleagă că e numai și numai în folosul copiilor lor dacă se preocupă să învețe ei înșiși, să-și însușească știința educației, să afle cum și în ce fel trebuie procedat ca să educi bine un copil. Ne stau la dispoziție tuturor cărți, reviste, ziare, ne stă la dispoziție școala cu întregul ei grup de pedagogi. Să apelăm la ei și nu doar cînd ni s-a întîmplat cine știe ce necaz, ci în mod obișnuit, așa cum te duci la doctor să-ți controlezi sănătatea, pentru a preveni boala. Dragostea singură nu ajută, e nevoie de pregătire.

În această privință și școala trebuie să ajute mai mult. Mă gîndesc la rolul educatorilor. Ei trebuie să ajute foarte mult familia, mai ales familiile tinere. Treceam nu demult prin satele noastre. La capul ogoarelor am văzut agronomul. E mereu acolo, cu știința lui. De ce nu se întîmplă întotdeauna acest lucru și cu pedagogul — cînd e vorba de copii? Apelul meu către pedagogi este tocmai în această direcție : să ajutăm familia. Profesorii, învățătorii să devină primii exponenți ai opiniei publice, care nu tolerează și nu poate tolera ca în casa cutare sau cutare să crească strîmb un om.

Mă gîndesc, de pildă, la întîlnirile, discuțiile, lectoratele cu părinții pe care le organizează școlile. Ar trebui să aibă un caracter de dezbateri pe probleme esențiale ale muncii de educație a copiilor, pornind desigur de la fapte concrete. Cum se desfășoară ele uneori ? Sînt chemați părinții și li se spune : copilul dumneavoastră e bun, dar ar trebui să scrie mai frumos. Adică se spun părinților mărunțișuri. Firește, sînt importante și ele, dar la aceste lectorate părinții să afle din partea pedagogilor metode educative pe care să le folosească, practic, în cazul copiilor lor. Ar trebui stabilite în toate școlile — așa cum se face în unele locuri — ore de consultații pentru părinți. Se pot găsi diverse forme pentru ca legătura școlii cu familia să se facă mult mai organizat, în probleme de conținut, serioase. Doresc o colaborare strînsă și permanentă și cu ușile deschise între familie și școală.

ÎN INTERESUL COPIILOR

Tovarășul Iulian Dobrilă, procuror-șef locțiitor de la Direcția de supraveghere generală a Procuraturii Generale a R.P.R., se ocupă, prin sarcinile pe care le are, direct de problemele privind viața, educația copiilor.

— Cele mai multe probleme privind educația minorilor — așa cum le întîlnim noi, organele judiciare — se ridică în familiile dezorganizate prin divorț sau în familiile care, chiar dacă legal soții nu sînt despărțiți, duc o viață de familie nenormală.

Statul nostru a creat un organ special care are sarcina să se ocupe de modul în care cresc și se dezvoltă în general toți copiii. Aceasta este autoritatea tutelară, reprezentată prin comitetele executive ale sfaturilor populare. Tocmai lor, tovarășilor care reprezintă autoritatea tutelară, le revine sarcina să supravegheze educația copiilor din unele familii, ca acelea menționate mai sus. Autoritatea tutelară are ca sarcină să cunoască în primul rînd situația acelor copii a căror educație din motivele arătate, nu se desfășoară în mod corespunzător.

— Și... ?

— Sînt cazuri cînd, tovarășii care au această sarcină manifestă lipsă de răspundere față de îndatoririle lor. Dau un exemplu. Autoritatea tutelară ar trebui să ia măsuri ca, atunci cînd un copil nu este bine educat de către părintele căruia i-a fost încredințat, să discute cu acest părinte, să-l determine a-și îndeplini sarcinile, ca tată sau mamă. Iar în cazul că nu se reușește, e în interesul copilului să cheme în fața instanțelor pe părintele neglijent, să hotărască în favoarea acestui copil : dacă poate să mai rămînă acolo, dacă trebuie dat în grija celuilalt părinte, sau trebuie trimis într-o instituție de ocrotire a statului. Din păcate, sînt multe cazuri cînd autoritatea tutelară nu face analize serioase ale unor asemenea situații nenormale. De pildă, minora H. A., din raionul Bozovici, regiunea Banat, al cărui tată ducea o viață imorală, n-a fost ajutată la timp, fata ajungînd să ia exemplul tatălui. Într-o altă comună, un copil, ai cărui părinți se certau des, a fost alungat de acasă. Deși era vecin cu sfatul popular, autoritatea tutelară n-a „aflat" cazul decît după ce a fost nevoie de intervenția procuraturii (băiatul, din lipsă de supraveghere și îndrumare a avut comportări prin care a încălcat legile conviețuirii sociale). Or, autoritatea tutelară are scopul de a preveni ajungerea la astfel de situații. Tocmai aceasta este și una din principalele ei sarcini. Consider că în legătură cu aceasta este nevoie ca autoritatea tutelară să facă mai des apel la forța de influențare a opiniei publice și, cu ajutorul organizațiilor de masă, să pună în discuția colectivelor pe acei părinți care manifestă lipsă de răspundere față de copiii lor. Părerea mea este că, de asemenea, uneori nu sînt folosite cum ar trebui colectivele de ajutorare a autorității tutelare (formate în general din : directori de școli, învățători, profesori, medici, reprezentanți ai comisiei de femei, ai organizației U.T.M.).

Să mă opresc la organizația U.T.M. Dacă sfaturile populare ar face apel mai serios la comitetele U.T.M., eu cred că autoritatea tutelară ar putea să-și lichideze cel puțin una din principalele lacune pe care le prezintă acum: slaba informare asupra situației unor copii. Știind cum trăiește, cum este educat fiecare copil se vor putea lua măsurile necesare. Mă gîndesc că și comitetele U.T.M. ar putea să-și propună informarea autorității tutelare în acest sens. Ar fi în interesul copiilor, al tinerei generații.

CEI ȘAPTE ANI DE ACASĂ

Pe tovarășul Ion Roșianu l-am găsit și în orele de răgaz preocupîndu-se de aceleași probleme de care s-a ocupat o viață întreagă : educația tineretului. Despre succesele pe care le-a obținut în munca pedagogică vorbește de la sine titlul de „învățător emerit" care i s-a acordat recent, vorbesc miile de elevi care i-au trecut „prin mînă" și, fără îndoială, cei trei copii ai săi, doi dintre ei absolvenți de facultăți, avînd ei înșiși copii, iar al treilea student. Sîntem, deci, în plin mediu pedagogic și discuția se înfiripă repede : pe masă se află ziarul nostru în care s-a vorbit despre cazul lui I. M., tatăl care nu-și îndeplinește îndatoririle de părinte.

— Ca pedagog, ne-a spus tovarășul Roșianu, am reținut din acest fapt o idee de mare însemnătate pentru părinți : este vorba despre ceea ce copilul, fiul tău sau al meu, învață în societatea noastră — în școală, în locul unde muncește, la organizația de pionieri sau U.T.M., și ceea ce învață el acasă...

Vechea școală era privită cum era privită pe atunci și armata : o cheltuială obligatorie de timp. Probleme de educație, de formare a copilului, legături pe această cale între școală și familie ? Foarte rar se auzea de așa ceva și atunci numai în cazul unor învățători dăruiți cu totul pedagogiei.

Psihologia aceasta, atitudinea aceasta a părinților față de școală și a școlii față de familie s-a schimbat aproape total în anii noștri. Nu s-a emis, de pildă, o „lege" pentru părinți, care să-i oblige să vină la școală, și totuși între milioanele de părinți și școală s-a realizat o apropiere foarte strînsă, firească. De ce ? Fiindcă s-a schimbat însăși natura școlii. Scopul nostru ca educatori este exact același ca și scopul părinților : să creștem tineri harnici, cinstiți, modești, sîrguincioși, cu dragoste de învățătură, de cultură. De aceea este necesară și o colaborare foarte strînsă între noi, între școală și familie și cei mai mulți părinți înțeleg foarte bine aceasta. Ei știu că, indiferent cum învață copilul lor, e bine să treacă de cîteva ori pe lună pe la școală, mulți activează în comitetele de părinți, țin legătura permanentă cu învățătorii, cu profesorii...

— Se întîmplă însă să mai întîlnim și unii părinți care procedează altfel...

— Tocmai la asta mă gîndeam. Mai întîi e vorba de unii care, justificat sau nejustificat, neglijează școala. Deși nu sînt așa de mulți, merită să-i menționăm, atrăgîndu-le atenția. În această privință aș vrea să mă refer însă mai pe larg la o altă categorie de familii : acelea care, prin însuși felul lor de viață, prin învățăturile și exemplele pe care le dau copiilor sînt în contradicție cu ceea ce îi învață școala, societatea.

În articolul despre copiii lui I M. s-a dat un exemplu clasic : la școală copiilor li se spune, de pildă, să vorbească frumos, iar întorși acasă o aud pe mamă spunîndu-i soțului ei : „ești un tîmpit !". Se întîmplă și astfel de cazuri. Ce mai rămîne din sfatul pe care eu, ca învățător, i l-am dat copilului ? De la cine o să învețe el ?

Firește, de la mamă. Din articol reiese că așa s-a și întîmplat, copiii lui I. M. vorbesc urît, deși, e clar, nimeni în școală nu i-a învățat astfel. Nu cred că există părinți care să vrea ca din copiii lor să iasă niște oameni prost educați, dar iată că într-o astfel de familie tocmai părinții sînt cei care îi îndrumă greșit, chiar dacă o fac fără voia lor.

Am luat un exemplu foarte obișnuit. Se mai pot da multe. Am întîlnit și părinți care cred că, concordanța dintre ceea ce copilul învață în casă și ceea ce învață în societate trebuie să înceapă abia odată cu intrarea copilului în școală. Mi se pare cea mai mare greșeală. Ea trebuie să înceapă în primii ani de viață ai copilului și trebuie să dureze cel puțin pînă la maturitatea sa fizică și morală.

Să dau un exemplu. Asistam într-o familie la o scenă foarte intimă. Soții pe care-i vizitam au un băiețel care abia învață să vorbească. Îi arătau o carte cu desene înfățișînd diferite animale. „Uite, ăsta e măgarul", îi spunea mama copilului. „Măgarul", repeta copilul. „Cine e, mamă, măgarul ? continuă să întrebe, „jucîndu-se", mama. Măgarul e tăticu, da ?... Ia zi „tăticu e un măgar mare...". Și, făcînd eforturi, copilul a repetat : „tăticu e un măgar mare".

Stăteam și mă gîndeam : inoculînd astfel, din primele luni de viață, mai în joacă sau mai în serios, copilului ideea că tatălui i se poate vorbi astfel, acești părinți nu îl „imunizau" oare împotriva sfaturilor bune pe care ei și școala le vor da mai tîrziu ?

— Vă referiți, deci, la importanța celor „șapte ani de-acasă"...

— Da. În materie de educație, această expresie mi se pare aforismul cel mai inteligent pe care l-a născut poporul nostru. De altfel toți marii pedagogi ai lumii au atras atenția asupra acestei perioade socotind-o de o importanță covîrșitoare în formarea viitorului cetățean. Un mare pedagog englez, John Locke, arăta că „Marea greșeală pe care o fac părinții în educația copiilor este tocmai faptul că nu se preocupă suficient de ea la timpul potrivit, adică atunci cînd mintea n-a fost disciplinată și nici formată pentru a se subordona rațiunii, la vîrsta cînd copilul este docil și ușor de modelat... Și apoi se plîng că beau apă amară cînd ei înșiși au otrăvit izvorul". Makarenko atrăgea de asemenea atenția asupra primilor cinci ani de viață ai copilului, perioadă în care, după părerea sa, se formează principalele deprinderi în viață. Iată, deci, că poporul nostru a intuit cu înțelepciune un adevăr științific.

— S-a vorbit adesea despre primii ani ai copilăriei. Credeți că se cer eforturi deosebite din partea părinților, studii speciale ?

— Desigur, cu cît un om e mai bine pregătit științificește (în pedagogie vorbind), cu atît e mai bine. Esențial mi se pare însă ca părinții să trăiască o viață normală în casă, să se comporte cum trebuie în societate. Cît e mic, copilul imită pînă la centimă mai întîi *purtarea* părinților lor și mult mai tîrziu reține *sfaturile* lor. Iată de ce exemplul de viață al tatălui și al mamei este principalul factor educativ.

Mi se pare că nici nu trebuie să i se vorbească prea mult copilului pe tema „fă așa", „nu face așa", atunci cînd părinții trăiesc așa cum trebuie, așa cum e bine să se dezvolte și fiul sau fiica lor. Aceasta evită și o altă greșeală a unor părinți pe care aș numi-o dresaj. Sînt părinți care toată ziua stau pe capul bietului copil — nu cu exemplul personal, trăit firesc, ci cu... sfaturi. Cu acești copii noi avem mult de lucru cînd vin la școală. Dar, nici în această perioadă unii părinți nu-și încetează „dresajul". La unii dintre ei asta se manifestă, de pildă, prin tutelarea excesivă. Ei îi încalță, ei îi îmbracă, ei îi aduc la școală, iar cînd s-au terminat orele îi vezi la poarta școlii gata să le ia ghiozdanul din mînă, să nu-l ducă el sărăcuțul ! Și în acest caz ceea ce rezultă pînă la urmă este tot o neconcordanță între ceea ce copilul învață în școală și ceea ce-l învață părinții... Noi încercăm să-i dezvoltăm personalitatea, îl învățăm să se descurce singur, iar mama sau tatăl excesiv de grijulii omoară în copilul lor orice urmă de inițiativă. Nu mai vorbesc de cazurile în care, purtîndu-se astfel, ei educă în copilul lor trăsături de-a dreptul negative, ca de pildă egoismul, insensibilitatea față de tovarăși. Un elev, de pildă, îi spune mamei : „Mămico, vine la noi Gigel, colegul meu de bancă. Rezolvăm împreună exercițiile". Iar mama, care știe că fiul ei este mai bun la învățătură, intervine imediat în chip... matern : „De ce-ți pierzi tu vremea cu el ? La ce-ți servește ție că ia Gigel o notă ca și tine ?".

Doar cîteva vorbe și, iată, sămînța neghinei a fost aruncată. Sau, copilul spune : „astăzi detașamentul nostru de pionieri a organizat o acțiune, în parc". Firesc, copilul intră în viața socială și trebuie să participe la aceste acțiuni, simte nevoia lăuntrică s-o facă. Se întîmplă însă ca reacția unor părinți la aceste fapte, demne de laudă, ale copiilor lor să fie de genul : „Du-te, mă, du-te, c-o să-ți ridice statuie !" Și copilul se gîndește că, într-adevăr, tatăl o fi avînd dreptate : de ce mai bine să nu facă el altceva ? De ce s-o facă „pentru alții ?". Așa se nasc egoismul, nepăsarea, invidia.

Sînt lucruri mici, amănunte, dar cît de importante sînt ele în procesul de educație !

Sînt amănunte, sublinia tovarășul Roșianu, la care părinții trebuie să reflecteze cu seriozitate, cu deosebire în perioada primilor ani de viață ai copiilor lor.

— Ca și după aceea...

— Firește !

Desene de TIA PELTZ

„CÎND E VORBA DE COPII, NU E RUȘINE SĂ APELEZI LA AJUTORUL TOVARĂȘILOR"

Cuvintele aparțin unei mame pe care cititorul nostru o cunoaște dintr-un articol de anul trecut publicat în Scînteia tineretului intitulat „Om este cel care muncește". Tovarășa Hermina Mantsch a venit singură la redacția noastră, atunci, rugîndu-ne s-o ajutăm să-l îndrepte pe băiatul ei, care nu vrea să muncească. Ceea ce este de admirat la familia din care face parte este tocmai hotărîrea de a nu tolera cu nici un preț aceste abateri ale copilului lor.

Am trecut, după un an, pe la tovarășa Hermina Mantsch, rugînd-o să-mi spună părerea la discuția noastră.

— În clipa în care a apărut articolul în ziar, a început dînsa, au fost oameni pe strada noastră care ne-au privit cu uimire pe noi, părinții. Cum, ziceau, tocmai dumneavoastră ați fost aceia care v-ați dus și ați spus ca să scrie despre băiat ? Halal părinți sînteți, vă faceți băiatul de rușine ? !

Așa spuneau. Trebuie să fiu sinceră, nu ne-a venit ușor să cerem ajutorul unor tovarăși necunoscuți pentru ca să ne îndreptăm băiatul. Nu-l vine ușor niciunui părinte să facă acest lucru. Am stat însă și ne-am gîndit : dacă noi încercăm să înlăturăm această greșeală numai între noi, n-o să reușim. Am încercat doar. O s-o ascundem noi un timp oamenilor, dar ce e rău tot se vede și apoi, ce e mai important ? Ca să nu „audă" lumea, sau ca băiatul să meargă pe un drum bun ?

— Azi, vă pare rău ?

— Nouă ? Sîntem atît de mulțumiți de schimbarea care s-a petrecut în comportarea fiului nostru cum nu vă închipuiți. Lucrează. A învățat și și-a trecut un examen pentru o primă calificare, de la tovarășii cu care muncește ni se spun numai vorbe bune despre el. Așa că, azi pot s-o dovedesc tuturor : a cere ajutorul tovarășilor cînd întîmpini o greutate în educarea copiilor tăi nu e nici o rușine. Tovarășii cei mai buni ne-au ajutat și noi le mulțumim pe această cale. Am simțit că opinia publică, tovarășii, au o atît de mare putere, că pot înconjura din toate părțile răul și-l pot face să nu se mai manifeste. Băiatul meu n-a găsit înțelegere atunci pentru purtările sale la nimeni. Peste tot i se spunea că greșește și astfel el a înțeles că, din moment ce foarte mulți oameni îi spun același lucru, trebuie să aibă dreptate. Și, ne-a ascultat. Tovarășului I. M., tatăl despre care s-a scris și care întreba cu ce drept se amestecă alții în familia lui, îi dau exemplul meu.

Aș vrea să povestesc doar o întîmplare. Ca urmare a ajutorului cerut, a venit la noi în casă o învățătoare care a cerut să discute cu copilul. O femeie în vîrstă, dar de două ori mai scundă decît el. Mă gîndeam : ce-o să-l învețe ea ? Și mă credeți ? Tocmai de femeia aceasta a ascultat cel mai mult, i-a fost rușine în fața anilor ei. Dînsa i-a vorbit într-un fel în care nici noi, părinții, nu știam să-l vorbim. A mai discutat cu el un tînăr, ofițer de profesie. L-a descusut în fel și chip, a descoperit ce are mai bun băiatul meu, l-a îndrumat să lucreze în acel domeniu. Azi sînt prieteni, se preocupă împreună de tehnică, de mecanică. Și îi folosește.

Iată ce înseamnă să te ajute tovarășii din jur.

★

Opiniile aflate cu ocazia anchetei făcute în legătură cu răspunderea părinților pentru creșterea și educația copiilor sînt foarte multe și vizează, după cum se vede și în exemplele citate, unghiuri foarte diferite, interesante. Mulți alți părinți, tineri sau vîrstnici, vor putea în continuare să-și spună părerea la această discuție. Întrebările, sfaturile lor le vom publica în numerele viitoare.

EUGEN FLORESCU

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

● Delegaţia Asociaţiei de prietenie sovieto-romînă a vizitat sîmbătă oraşele Deva şi Hunedoara. La Combinatul siderurgic Hunedoara, membrii delegaţiei au fost salutaţi de Ştefan Constantinescu, adjunct al ministrului metalurgiei şi construcţiilor de maşini, director general al combinatului. În numele delegaţiei a răspuns laminatorul V. A. Gariunov, de la Uzina „Ijorsk" din Leningrad, Erou al Muncii Socialiste şi deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. Au fost vizitate apoi cîteva din secţiile principale de producţie ale combinatului, Castelul Huniazilor şi noul oraş muncitoresc al siderurgiştilor.

● După spectacolele prezentate în oraşele Cluj şi Braşov, colectivul Teatrului Mare de dramă „Maxim Gorki" din Leningrad a sosit în Bucureşti.

Simbătă după-amiază, reprezentanţi ai teatrului s-au întîlnit la Athenee Palace cu ziarişti şi oameni de teatru din Capitală.

Cu acest prilej, regizorul G. A. Tovstonogov, artist al poporului al U.R.S.S., conducătorul artistic al teatrului, a vorbit despre profilul şi repertoriul Teatrului Mare de dramă „Maxim Gorki", despre concepţia sa regizorală şi unele probleme ale teatrului şi dramaturgiei contemporane. În continuare G. A. Tovstonogov şi-a împărtăşit impresiile din turneul întreprins în oraşele Cluj şi Braşov.

● Opera de stat din Iaşi a prezentat sîmbătă seara un spectacol extraordinar cu baletul „Călăreţul de aramă" de Glier. Rolurile principale au fost interpretate de balerinii Sviatoslav Kuzneţov şi Ninel Kurgapkina, artistă emerită a R.S.F.S.R., laureată a Festivalului mondial al tineretului şi studenţilor de la Bucureşti — ambii de la Teatrul de stat de operă şi balet din Leningrad.

(Agerpres)

Primirea de către tovarăşul Alexandru Drăghici a ministrului industriei chimice a R. P. Polone, Antoni Radlinski

Simbătă, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Romîne, Alexandru Drăghici, a primit pe ministrul industriei chimice a R. P. Polone, Antoni Radlinski, care se află în vizită în ţara noastră în fruntea unei delegaţii de specialişti.

A fost de faţă Mihail Florescu, ministrul industriei petrolului şi chimiei.

În timpul întrevederii, care s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească, s-au discutat unele aspecte ale colaborării romîno-poloneze în domeniul chimiei. Oaspetele şi-a împărtăşit cu acest prilej impresii culese în timpul vizitării unor obiective industriale din ţara noastră.

În urma tratativelor care au avut loc între delegaţia de specialişti polonezi şi reprezentanţi ai Ministerului Industriei Petrolului şi Chimiei din R. P. Romînă, simbătă după-amiază a fost semnat un protocol privind dezvoltarea colaborării tehnice în domeniul industriei chimice dintre cele două ţări.

Din partea romînă, protocolul a fost semnat de Mihail Florescu, ministrul industriei petrolului şi chimiei, iar din partea poloană de Antoni Radlinski, ministrul industriei chimice.

(Agerpres)

TELEGRAMĂ

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, Ion Gheorghe Maurer, a trimis o telegramă preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Italia, Giovanni Leone, prin care exprimă sentimentele de profundă compasiune ale guvernului şi poporului romîn faţă de durerea încercată de poporul italian în urma catastrofei din provincia Belluno.

(Agerpres)

SPORT · SPORT · SPORT · SPORT

PE SCURT

Astăzi are loc la Moscova primul meci dintre echipele de fotbal ale U.R.S.S. şi Italiei contînd pentru „Cupa Europei" inter-ţări. Antrenorii celor două echipe — Beskov şi Fabbri — au comunicat ziariştilor următoarele formaţii: U.R.S.S.: Urušadze, Dubinski, Şesternev, Krutikov, Voronin, Korolenkov, Metreveli, Ivanov, Gusarov (Ponedelnik), Malafeev, Meshi.

Italia: Negri, Maldini, Fachetti, Guarnieri, Salvadore, Trapatoni, Bulgarelli, Corso, Sormani, Rivera, Pascutti.

★

În sala „Panathinaikos" din Atena au început întrecerile primului concurs balcanic la tenis de masă. Un frumos succes a repurtat echipa feminină a ţării noastre (Maria Alexandru, Ella Constantinescu), care s-a clasat pe primul loc învingînd cu 3—0 echipele Greciei, R. P. Bulgaria şi Iugoslavia.

Alte rezultate: R. P. Bulgaria—Grecia 3—0; R. P. Bulgaria — Iugoslavia 3—0; Iugoslavia — Grecia 3—0.

Clasamentul final: 1. R. P. Romînă; 2. R. P. Bulgaria; 3. Iugoslavia; 4. Grecia.

★

La Plovdiv se desfăşoară de cîteva zile un mare turneu internaţional de lupte clasice şi libere la care participă sportivi din U.R.S.S., Franţa, R. P. Romînă, Iugoslavia, R. P. Polonă, R. D. Germană, Italia, R. P. Bulgaria şi alte ţări. În turul doi, la lupte clasice, campionul romîn Ion Ţăranu (semimijlocie) l-a învins la puncte pe bulgarul Mihov.

Soare şi reflectoare

(Urmare din pag. I)

flectoare, desfăşurarea probelor continuă cu intensitate crescîndă. Pe gazonul impecabil, cercuri policrome marchează, ingenios şi pitoresc, recordurile campionatelor, ale continentului şi ale lumii. Cu excepţia crainicului, care confundă suliţa cu discul şi pe Stamatescu cu Zamfirescu — organizarea se dovedeşte la înălţime. La rîndul său, publicul aplaudă cu însufleţire aruncările lui Danek, salturile lui Ciochină, recordul lui Barabaş. Stimulaţi de succesele partenerilor de concurs, noi atleţi şi atlete se avîntă în luptă pentru cucerirea titlului de campion internaţional al R. P. Romîne pe 1963.

Maria Diţi-Diaconescu a cucerit şi în această ediţie titlul de campioană internaţională la aruncarea suliţei. (Fotografia din stînga) Finiş palpitant în proba de 100 m plat bărbaţi. (Fotografia din dreapta)

In prima zi a Campionatelor internaţionale de atletism ale R.P.R.

● Simbătă, pe stadionul Republicii din Capitală, într-o atmosferă sărbătorească, au început întrecerile celei de-a 15-a ediţii a Campionatelor internaţionale de atletism ale R. P. Romîne, la care participă peste 300 de atleţi şi atlete, reprezentînd 20 de ţări. Bilanţul primei zile a campionatelor este favorabil atleţilor din R. D. Germană, care au cîştigat majoritatea probelor. Sportivii ţării noastre au repurtat victoria în trei probe. Suliţaşa Maria Diaconescu a obţinut titlul de campioană internaţională, aruncînd din prima încercare 51,95 m. Ea a fost urmată în clasament de Graefe — 51,87 m şi Schwalbe — 49,60 m, ambele din R. D. Germană. Alexandru Bizim, în real progres, a cucerit proba de aruncare a suliţei cu 78,30 m, învingîndu-l pe principalul favorit Paama (U.R.S.S.) — 77,03 m. A treia victorie a culorilor noastre a fost adusă de Victor Caramihai, învingător detaşat în cursa de 3 000 m obstacole cu timpul de 8'54" 2/10. Pasionant a fost duelul sportiv din proba de 5 000 m plat. A cîştigat Siegfrid Herman (R. D. Germană) cu un timp excelent — 13'46"2/10. Reprezentantul nostru Andrei Barabaş a avut o comportare remarcabilă, realizînd 13'49" 8/10 (nou record al ţării, vechiul record era de 14'02"3/10). Barabaş este primul atlet din ţara noastră care parcurge această distanţă sub 14 minute.

Dintre performanţele de valoare trebuie subliniat timpul de 13"9/10 realizat de francezul Chardel cîştigătorul probei de 110 m garduri, rezultatul de 10"4/10 obţinut de sprinterul francez Bernard Laidebeur pe 100 m (în serii a înregistrat 10"3/10) şi cel de 10"7/10 realizat pe 80 m garduri de Karin Balzer (R. D. Germană).

Cîştigătorii celorlalte probe: masculin: disc: L. Danek (R.S. Cehoslovacă) 58,09 m; triplu salt: H. Ruckborn (R.D.G.) 15,70 m; 400 m: J. Pennewaert (Belgia) 47"5/10; 800 m: May (R.D.G.) 1'49"7/10; ştafeta 4x100 m: Franţa 41"7/10; feminin: înălţime: D. Langer (R.D.G.) 1,67 m; 100 m plat: H. Raepke (R.D.G.) 11"6/10; greutate: Renate Garisch (R.D.G.) 17,33 m; 400 m: G. Schimdt (R.D.G.) 54"8/10. Astăzi, de la ora 15,30, au loc probele din ultima zi a campionatelor.

(Agerpres)

A dansa frumos — o cerinţă estetică

De multe ori în paginile ziarului nostru au fost publicate scrisori ale tinerilor în care aceştia îşi exprimau dorinţa de a învăţa să danseze corect, frumos, de a fi ajutaţi prin cursuri de dans sau alte forme în împlinirea acestei cerinţe estetice, menită să asigure mai multă frumuseţe serilor de dans, reuniunilor. La ancheta de faţă ne răspund despre modul cum s-au pregătit şi se vor desfăşura cursurile de dans VASILE NEGREANU, director al Casei de creaţie populară a Capitalei şi directori ai caselor de cultură ale tineretului.

VASILE NEGREANU: *director al Casei de creaţie populară a Capitalei:* În urma sugestiilor făcute de participanţii la dezbaterea iniţiată de ziarul „Scînteia tineretului" Casa creaţiei populare a Capitalei a întreprins anul acesta cîteva acţiuni în sprijinul învăţării dansului modern. Astfel, aşa cum ne propusesem, am organizat în cadrul studioului artistului amator un curs pentru pregătirea instructorilor de dans. Aceste cursuri s-au desfăşurat pe baza unor programe analitice întocmite cu grijă de către sectorul de specialitate. În curînd primii absolvenţi vor conduce cercurile de dans care se vor deschide la casele de cultură ale tineretului.

Conferinţe urmate de demonstraţii practice au fost ţinute de metodiştii casei creaţiei la seriile distractive ale tineretului, organizate la întreprinderi, cluburi şi casele de cultură din Capitală.

În vara aceasta la Izvorul Mureşului peste 800 de studenţi aflaţi la odihnă au urmărit expunerile şi demonstraţiile practice ţinute de metodistul nostru Gheorghe Holeva. Cu această ocazie a fost prezentat şi noul dans romînesc „Hop-ţa". Autorul lui, maestrul coreograf Teodor Vasilescu, împreună cu alţi metodişti ai Casei creaţiei s-au deplasat la Breaza — unde au organizat un curs de învăţare a dansului pentru sutele de elevi ai şcolilor profesionale care şi-au petrecut aici vacanţa. Elevii au avut posibilitatea să audieze expuneri despre istoria dansului, despre conduită la seriile distractive, au învăţat să danseze corect, vals, boston, tango, foxtrot etc.

La 1 noiembrie, odată cu începerea activităţii studioului artistului amator, se va deschide un nou curs de dans la care sînt invitaţi să participe instructori voluntari din întreprinderi. Vom pregăti astfel conducători ai cursurilor de dans ce se vor organiza la cluburile şi casele de cultură din Capitală.

NICOLAE BUŞOIU: *director adjunct al Casei de cultură a tineretului din raionul N. Bălcescu:* La noi tinerii au participat întotdeauna cu mare interes la cursurile de dans şi, de asemenea, au asistat în repetate rînduri la „ora de dans modern", moment tradiţional în programul serilor cultural-distractive. La 15 octombrie vom deschide cursul de dans. Pe diverse căi noi am popularizat şi am explicat în ce va consta acest curs, cît va dura, solicitînd în acelaşi timp părerea a cît mai mulţi tineri în legătură cu unele elemente din tematica lui şi cu orele de predare, în fiecare săptămînă. Ştim de pe acum că vom avea la acest curs circa 50 de tineri, din întreprinderile raionului nostru, cu care am vorbit în acest sens. Lecţiile vor fi predate de doi specialişti, un maestru de balet şi un profesor de coreografie. Cîţiva dintre membrii formaţiei noastre de dansuri s-au oferit să-i ajute pe cei doi instructori mai ales la partea demonstrativă a cursului. Cu toate acestea n-am stabilit încă o seamă de lucruri pe care în scurt timp trebuie să le punem la punct. Aşa, de pildă, nu i-am înscris pe tineri ca să avem de pe acum o evidenţă nominală a lor. Apoi trebuie să urgentăm definitivarea planului de predare, stabilirea zilelor şi orelor de curs, durata fiecăruia.

GHEORGHE LACHE: *director al Casei de cultură a tineretului din raionul 23 August.* „Popularizarea cursului a fost făcută îndeosebi la „Joile tineretului" organizate la noi, şi prin membrii formaţiei de dansuri care, în întreprinderile unde lucrează, au vorbit cu tinerii despre această acţiune ce răspunde de fapt unei dorinţe a lor. Pînă acum s-au înscris peste 30 de tineri din raionul nostru.

În ce priveşte alcătuirea planurilor tematice trebuie să spun că sîntem în întîrziere. Asta şi pentru că vrem să facem mai întîi un schimb de experienţă cu tovarăşii de la Casa de cultură a tineretului din raionul 16 Februarie unde a existat deja un asemenea curs.

VALERIU BAEROV: *director al Casei de cultură a tineretului din raionul Tudor Vladimirescu:* Cursurile de dans se vor deschide în această săptămînă cu 100 de tineri muncitori. Ion Gubernicu, maistru coreograf şi-a întocmit planul lecţiilor care se vor preda, s-a înregistrat pe bandă muzica necesară, s-a amenajat sala în care se vor desfăşura aceste cursuri şi, conform programului stabilit, vom începe activitatea. Paralel cu acestea, la serile de dans de sîmbătă şi duminică seara, formaţiile noastre de jocuri populare şi elevii de la cursurile de dans vor organiza momente de dans model. Aceasta, pentru a prezenta într-un fel ceea ce se poate învăţa la cursurile de dans şi pentru a atrage noi participanţi.

La sediul fiecărei şcoli medii din raion, vom deschide de asemenea cîte un curs de dans, în aşa fel ca, la sfîrşitul primului ciclu al lecţiilor ce se predau, să avem cît mai mulţi „absolvenţi" care să ştie să danseze frumos, tineri cu care să putem organiza apoi seri de dans model, atractive.

AUREL DAESCU: *directorul adjunct al Casei de cultură a tineretului din raionul 16 Februarie:* Pentru că la 15 octombrie vom deschide cea de a treia serie a cursului de dans iniţiat de noi, mă voi referi pe scurt, mai ales la primele două serii a căror activitate s-a desfăşurat între 15 mai — 15 iulie şi respectiv, între 15 august — 15 octombrie.

În prima serie au participat 90 de tineri muncitori elevi, şi studenţi, iar în cea de a doua 60. S-au ţinut şedinţe a cîte două ore, de două ori pe săptămînă. Şedinţele s-au desfăşurat după o tematică judicios stabilită pornindu-se de la formele simple spre cele mai complexe, îmbinîndu-se totodată scopul educativ al acestui curs cu o instruire multilateral-educativă a participanţilor. Astfel la începutul fiecărei şedinţe instructorul nostru artistic Toma Marinescu făcea un scurt istoric al dansului respectiv, cu interesante incursiuni în cultura şi viaţa socială a epocii etc. În acelaşi timp, am urmărit ca acest curs să aibă o valoare practică imediată, invitînd în cadrul „Joilor tineretului" sau al „Serilor distractive" pe dansatorii cei mai avansaţi, care au împărtăşit în mod demonstrativ experienţa lor numeroşilor tineri.

Pentru seria a III-a şi-au anunţat înscrierea numeroşi tineri de la Uzinele „Semănătoarea", Fabrica de maşini electrice, Întreprinderea de panificaţie şi morărit „Spicul" Bucureşti şi altele.

Din răspunsurile primite la ancheta noastră se desprinde concluzia că la unele case de cultură există preocupare pentru organizarea cursurilor de dans. De asemenea, reiese că în bună măsură a fost asigurată baza materială pentru desfăşurarea acestora. La casa de cultură a tineretului din raionul 16 Februarie, 150 de tineri „au absolvit" cursurile de dans. Mai există însă întîrzieri în pregătire la unele case de cultură: programe nedefinitivate, tineri încă neînscrişi. La Casa de cultură din raionul 23 August se preconizează abia acum un schimb de experienţă cu cei de la 16 Februarie unde s-au şi desfăşurat două serii ale cursurilor de dans. Or, acest schimb de experienţă putea fi mai din timp organizat. Faptul dovedeşte slaba preocupare a conducerii Casei de cultură, lipsa de operativitate şi uşurinţa cu care a privit îndeplinirea unei cerinţe legitime a tinerilor. Nu întîmplător numărul tinerilor înscrişi la cursurile de dans este doar de treizeci.

Vor trebui luate toate măsurile pentru pregătirea temeinică a deschiderii acestor cursuri, va trebui să fie solicitat mai mult ajutorul Casei creaţiei populare, al tinerilor solişti de la Operă, Operetă, din ansamblurile coreografice. De asemenea, pe baza experienţei dobîndite, prin popularizarea celei de la raionul 16 Februarie, conducerile caselor de cultură vor trebui să ajute cluburile din întreprinderile raioanelor respective pentru organizarea cursurilor de dans, la care să fie cuprins un număr cît mai mare de tineri.

Toate lucrările agricole – în timpul optim!

(Urmare din pag. I)

la sută din vii şi a fost vinificată 58 la sută din cantităţile de struguri prevăzute.

Aceste lucrări au fost efectuate în proporţie mai mare în gospodăriile agricole de stat. Unităţile din podgoriile regiunilor Oltenia, Banat, Ploieşti şi Argeş, au cules şi vinificat mai mult de două treimi din recolta de struguri. Rezultate bune au fost obţinute şi în multe gospodării agricole colective, în care munca a fost bine organizată asigurînd desfăşurarea culesului paralel cu celelalte lucrări agricole de toamnă.

În următoarele zile, culesul şi vinificarea strugurilor trebuie mult grăbite în toate podgoriile ţării. Timpul fiind înaintat şi orice întîrziere putînd provoca pierderi şi deprecierea recoltei, Consiliul Superior al Agriculturii şi Ministerul Industriei Alimentare recomandă urgentarea culesului. Pentru ca activitatea centrelor de vinificare să se desfăşoare în bune condiţii, este necesar să se organizeze, de asemenea, mai bine transportul strugurilor pentru a asigura funcţionarea continuă a centrelor şi a se evita staţionarea mijloacelor de transport. În toate podgoriile să se acorde o grijă deosebită preluării şi vinificării strugurilor pentru a se asigura vinuri de larg consum de bună calitate.

(Agerpres)

Elevi ai Şcolii profesionale a Uzinei „Semănătoarea" la orele de practică în uzină.

Săptămîna viitoare pe ECRANE

Povestea pantofiorului de aur

Filmul — un basm frumos, redat pe peliculă color — este realizat după cartea scriitoarei poloneze Antonina Domanska.

Acţiunea lui se desfăşoară în sec. XV, înfăţişînd povestea micului Wawrzek care doreşte să devină sculptor şi care pentru a-şi realiza dorinţa are de înfruntat numeroase greutăţi. Din distribuţie face parte cunoscutul actor polonez Gustaw Holoubek care pe ecranele din ţara noastră a apărut în filmele: „Soldatul victoriei", „Ursul alb" şi în recentul „Gangsteri şi filantropi".

TAXIUL MORŢII

O altă producţie a studiourilor din R.P. Polonă „Taxiul morţii", realizat pe baza scenariului lui Joe Alen, în regia lui Jan Batory, este un film aparţinînd genului poliţist.

Doi şoferi de taxiuri sînt asasinaţi, în aceleaşi condiţiuni, la scurt interval unul după altul. Acestea sînt faptele de la care pornesc cercetările ce ne vor purta prin labirintul unei intrigi complicate.

Actorul Stanislaw Mikulski, interpretul şoferului Kowalski, este cunoscut publicului nostru dintr-un alt film de acelaşi gen, „Misterul celor doi domni N".

Cronica DRAMATICĂ

„PORTRETUL" de Al. Voitin

Portretul" nu este numai „un experiment inedit", cum se afirma într-o recentă cronică dramatică, „experimentul" conţinînd după părerea mea, o anume notă minimalizatoare. În ceea ce priveşte „inditul" sublinierea se poate referi la activitatea dramaturgului, dar cum se ştie, Al. Voitin este un scriitor maturizat artisticeşte, astfel încît accentuarea surprizei pe care ne-ar fi oferit-o abordarea modalităţii respective nu cred că este singura în stare să caracterizeze lucrarea în discuţie.

„Portretul" rămîne inedit ca operă dramatică în măsura în care subliniază disponibilitatea lui Al. Voitin (cunoscut îndeosebi ca autor al unor lucrări de o factură epică şi eroică, la acţiunea cărora iau parte numeroase personaje, reflectînd prezenţa maselor largi ale poporului nostru în făurirea istoriei noi a patriei) pentru investigarea unor procese de conştiinţă, pornind de la conflicte mai puţin spectaculoase, şi vizînd viaţa familiei, filozofia vieţii de familie, în condiţiile triumfului relaţiilor socialiste în peisajul nostru spiritual. Aplecarea dramaturgului asupra acestui univers este plină de interes prin ea însăşi, şi mai ales prin rezolvarea la care conduce Al. Voitin acţiunea, avînd darul să lumineze trăsături de caracter şi etice superioare, specifice oamenilor care trăiesc în zilele noastre, într-o atmosferă spirituală nouă, determinată, condiţionată şi influenţată pozitiv de realităţile socialiste. E poate, o replică dată „triunghiului burghez" dar impresia pe care o lasă piesa este că dramaturgul a ţintit mai departe, întru cît nici datele ca atare nu sînt de fapt ale foarte abordatului „triunghi" din dramaturgia burgheză. Nu sînt aceste date, pentru că nici personajele respective nu au datele eroilor din piesele amintite. Ei, cei trei protagonişti ai piesei, sînt oameni ai zilelor noastre, care-şi declară deschis adeziunea la principiile lumii noastre, şi se recunosc la fel de deschis ca aparţinînd acestei lumi, prin educaţie, activitate, gîndire etc. Aşadar, numai formal s-ar putea vorbi de o replică dată „triunghiului". Voitin urmăreşte nuanţat, şi cu o sensibilă capacitate de a introspecta, psihologia a trei personaje în funcţie de reacţia lor în cazul unor momente de criză. Grigore, actor încă tînăr şi de prestigiu, suferă brusc de o acută oboseală nervoasă, care îl îngrijorează pe măsură ce aceasta afectează capacitatea sa de a memora un viitor rol şi de a se putea concentra asupra realizării lui. Din această cauză e obsedat excesiv de boală dar şi de persoana lui, irascibilitatea îşi face cu iuţeală şi alarmant simţită prezenţa, iar un anume egoism îşi spune şi el cuvîntul şi actorul, preocupat de persoana lui peste măsură, izbuteşte să creeze în familia sa o stare de accentuată tensiune, pe de o parte, iar pe de altă parte, de o răceală supărătoare în raporturile cu soţia. Aceasta, pe nume Lucia, profesoară, se simte sufocată de lamentările soţului şi înstrăinată de repetatele accese de capriciu şi de egoism ale acestuia. Cel de-al treilea personaj al piesei, Pavel, pictor de talent, e şi el supus la un moment dat unei anume sensibilizări excesive, datorită constatării triste că multă vreme şi-a irosit talentul, ocolind esenţialul din realitate, de dragul unor formule plastice care aşezau rezultatele efortului său sub nivelul artei adevărate. Prezenţa Luciei, faţă de care, ca şi de soţul ei, nutreşte profunde sentimente de afecţiune, concentrează atenţia lui şi-l face să creadă că este vorba de o adevărată iubire pe care, pînă la urmă, o şi declară. Momentul de criză este acut şi are darul să-i trezească la realitate pe toţi trei. Meritul dramaturgului stă în modul în care a descris şi a condus rezolvarea lui, prin apelarea, fără ostentaţie, la acele trăsături din caracterul eroilor care atestau o conştiinţă etică superioară, formată în climatul nostru moral socialist.

Autorul nu a evitat reacţiile firesti, a ceea ce este universal şi permanent valabil în om, dar le-a subordonat pe toate unei luciditţi care afirmă superioritatea gîndirii, şi a manifestării sentimentelor în ultimă instanţă, proprie lumii noastre.

Fără ostentaţie, cu multă fineţe şi delicateţe, autorul aduce în discuţie problema responsabilităţii etice în faţa sentimentelor, a familiei, a prietenici, a societăţii. Evoluţia conflictului în acest sens subliniază rolul activităţii creatoare, al muncii devotate în redresarea morală, precum şi al curajului de a privi viaţa cu ochii deschişi, şi de a înţelege că dincolo de persoana ta, de egoismul mărunt al satisfacţiei personale, stau marile şi adevăratele sentimente, capacitatea de a te subordona unor imperative superioare care şi în viaţa de familie, şi în raporturile dintre prieteni, îşi au cu prisosinţă locul. Din acest punct de vedere, fără să aibă deloc araareori note de didacticism (către sfîrşitul piesei, pledînd pentru puritate morală, pentru sensibilitate şi delicateţe în raporturile dintre oameni, fie ei soţ şi soţie, sau prieteni, pentru tăria de a fi drept şi exigent cu sentimentele) piesa lui Voitin se impune prin nota ei educativă. Solicitat de probleme de o anume factură intimă, dar nu intimistă, dramaturgul aduce pe scenă o dezbatere vie cu privire la profilul moral al omului contemporan, iar pledoaria sa întîlneşte adeziunea spectatorilor. De remarcat apoi fineţea acestei pledoarii, care se consumă de-a lungul unei acţiuni conduse cu mult tact şi sensibilitate pentru nuanţă, replica desenată delicat şi, în general, grija pentru ceea ce numim literatură. Evident, conflictul nu are proporţii, nu se consumă dramatic, exploziv, întreaga piesă seamănă cu o acuarelă, dar, de fapt, asta şi-a şi propus dramaturgul, intenţiile lui s-au circumscris unei tonalităţi mai puţin violente, dar, fireşte, modalitatea aleasă nu scade nici interesul, nici capacitatea piesei de a fi educativă în cel mai bun înţeles al cuvîntului.

Spectacolul realizat de Vlad Mugur (pe scena Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra") face vizibile intenţiile urmărite de autor prin pledoaria sa, precum şi acea notă de fineţe care dă tonul întregii lucrări. E un spectacol lucrat cu pasiune pentru detaliul semnificativ, pentru eleganţa dar şi pregnanţa expresiei, pentru realizarea atmosferei de analiză psihologică atentă. Şi, evident, alegerea interpreţilor a jucat, ca să spunem aşa, un rol dintre cele mai importante. Astfel, Octavian Cotescu, care înregistrează succese scenice evidente în ultimul timp, creionează admirabil portretul actorului sensibil la reuşite, derutat de trecătoarea criză, pe care de altfel, nu ezită, conştient, s-o cabotinizeze în familie, iar arta cu care ştie să penduleze între trăirea reală a crizei şi cabotinajul ei, este remarcabilă după cum remarcabile sînt şi momentele în care Octavian Cotescu reliefează redresarea morală a personajului. Acelaşi rafinament de interpretare îl ilustrează actriţa Ileana Predescu.

Pictorul, respectiv Lazăr Vrabie, a fost adesea la nivelul tensiunii dramatice create de colegii săi, în orice caz în atmosfera spectacolului în general, deşi o anume rigiditate, peste care actorul poate trece fără efort, scade capacitatea sa de a fi convingător în unele scene.

La realizarea amintitei atmosfere a spectacolului, decorul bine gîndit al lui Gh. Ştefănescu contribuie simţitor.

DINU SĂRARU

Şcoala tehnică de metrologie din Bucureşti

aduce la cunoştinţă celor interesaţi că se primesc înscrieri pentru concursul de admitere în anul I pentru sesiunea II pînă la 19 octombrie a.c.

Concursul va avea loc la data de 21 oct. ora 8 şi constă din următoarele probe:

— Matematică, scris şi oral

— Fizică, oral

Se primesc absolvenţi ai şcolilor medii de cultură generală în vîrstă de 17—25 ani.

Inscrierile se fac la secretariatul şcolii în baza unei cereri însoţită de următoarele acte:

— Diploma de maturitate sau certificat de absolvire (în original).

— Certificat de naştere (copie legalizată)

— Certificat de sănătate, cu rezultatul analizei sîngelui şi al radioscopiei pulmonare.

— Declaraţie tip din care să rezulte, starea materială a candidatului (a părinţilor sau a susţinătorilor legali)

Informaţii suplimentare se dau la Secretariatul şcolii, telefon 15.59.90.

Calitatea acestor produse poate fi îmbunătățită

(Urmare din pag. I)

tehnologic normal în timpul topirii. Cum se rezolvă acesta? Materia primă este introdusă în cuptoare și muncitorii urmăresc cu ochiul liber întregul proces de topire pînă consideră (tot după apreciere) că s-a ajuns la punctul optim de topire. Este clar cît de relativă poate fi această „apreciere". Muncitorii de aici au făcut mai de mult timp propuneri pentru dotarea secției cu aparate speciale de urmărire a temperaturii — pirometrele.

Conducerea a considerat atunci că se poate lucra și fără aceste aparate. Acum și-a dat seama că ele sînt absolut necesare și a făcut demersuri pentru procurarea lor.

O parte din cauzele pentru care multe băi și articole sanitare sînt respinse de control sau încadrate la calitatea a II-a sînt punctele negre care apar în emailuri. Cadrele tehnice de aici obișnuiesc să dea vina numai pe seama calității chimicalelor. Le propunem însă să le caute și în starea tehnică a cuptoarelor (unele cărămizi s-au degradat și produc oxizi de fier în șarjă), în condițiile necorespunzătoare în care sînt mînuite și uscate șarjele. Cutiile în care acestea se usucă sînt din tablă obișnuită. Acestea, în contact cu apa, (după topire șarjele sînt răcite) produc, la rîndul lor, oxizi de fier. Emailarea lor ar duce la eliminarea acestui neajuns. Măsuri care să ducă la ferirea emailurilor de impurități (praf), la evitarea amestecării cutiilor în timpul uscării (din lipsa unor etichete explicative) se pot efectua fără nici un fel de investiții. Totul e să existe preocupare și inițiativa.

Deficiențe mai există și în aplicarea emailurilor. Unii muncitori, printre care tinerii Stelian Ionescu și Gheorghe Dobre, fac uneori grunduirea într-un strat prea subțire. Datorită acestui lucru, pe anumite porțiuni emailul nu prinde. Alteori, băile fiind ținute prea mult în cuptor (tinerii Constantin Dinu și Vasile Grigorescu au cele mai multe abateri de acest fel) grundul se arde și atunci, de asemenea, emailul nu mai face aderență în bune condiții.

O parte din deficiențele amintite țin direct de organizarea muncii. Altele țin însă de activitatea muncitorilor, de nerespectarea disciplinei tehnologice. Cei mai mulți muncitori din secția emailaj sînt tineri.

E adevărat că organizația U.T.M. a făcut multe lucruri bune mai cu seamă pe linia antrenării tinerilor în întrecerea socialistă, a întăririi disciplinei în muncă. În ce privește calitatea ea n-a intervenit în mod permanent și n-a ajutat la lichidarea lipsurilor. În primul rînd era firesc ca organizația U.T.M. să discute în adunările generale situația din secție și să stabilească măsuri corespunzătoare. E de datoria organizației U.T.M. ca ori de cîte ori se ivesc greutăți în producție să dea dovadă de inițiativă, să analizeze cauzele lor și să propună conducerii măsurile necesare. Prin faptul că a dat dovadă de pasivitate, organizația U.T.M. a contribuit și ea la menținerea unor lipsuri în secția email. Mulți tineri au nevoie de ajutor, trebuie să învețe de la cei mai buni. Vasile Lupu și Gh. Bîrzăloiu, doi dintre cei mai buni muncitori din secția email, au fost invitați să vorbească despre metodele lor și celorlalți muncitori. În ziua schimbului de experiență, secretarul organizației U.T.M. și ceilalți membri ai comitetului au lipsit. O parte din tineri, din păcate tocmai cei care aveau de învățat ceva, au făcut la fel. Din schimbul de experiență au tras foloase deci tot cei care cunoșteau mai bine tehnologia de aplicare corectă a emailurilor.

În secție există și două posturi utemiste de control. Nu s-ar putea spune că la gazeta lor nu au apărut articole despre calitate. Au apărut chiar multe. Intervenția lor nu s-a făcut însă simțită pentru că s-au rezumat numai la publicarea articolelor la gazeta de perete, iar acestea au abundat în generalități. Cele mai multe articole au un asemenea conținut. „Tineri ca (și se înșiră două-trei exemple) — dau produse de cea mai bună calitate. Nu același lucru se poate spune și despre..." În ce constau metodele celor dintîi, care sînt cauzele pentru care ceilalți nu reușesc să obțină produse bune, ce ar trebui făcut pentru îndreptarea situației — asemenea elemente esențiale lipsesc din conținutul articolelor, al raidurilor organizate.

Eficacitatea activității colectivelor posturilor utemiste de control depinde și de componența lor. Or, în colectivele din secția email, nu a fost încadrat nici un maistru, nici un tehnician. Comitetul U.T.M. din fabrică (secretar Nicolae Duca) își tot propune să instruiască posturile utemiste de control. Instruirea planificată în luna aceasta, făcută cum trebuie, va înarma colectivele posturilor utemiste de control cu sarcinile principale și contribuția lor la îmbunătățirea calității produselor va fi desigur mult mai mare.

Conducerea fabricii a stabilit și ea de curînd o serie de măsuri care să asigure îndeplinirea angajamentului luat. Secția email va fi dotată — prin fonduri de mică mecanizare — cu unele utilaje și instalații foarte necesare. Pentru muncitori s-au organizat cursuri de ridicare a calificării în mod diferențiat — preparatori, emailatori etc. S-a alcătuit o comisie de fabrică formată din cele mai bune cadre tehnice care analizează săptămînal calitatea produselor și stabilește măsuri operative. S-a întărit controlul tehnic de calitate stabilindu-se ca unul din cei trei controlori să desfășoare mai ales o muncă de prevenire a defectelor.

Măsurile acestea și altele care vor mai fi luate, constituie o garanție că — printr-o mai bună valorificare a rezervelor interne — calitatea acestor produse se va îmbunătăți.

Calitatea produselor fabricate la „Feroemail"-Ploești depinde și de alți factori — de furnizorii de chimicale și de cei care răspund de transportul lor pe C.F.R. (fabricii i s-au refuzat circa 30 de băi datorită defectelor căpătate în timpul transportului). De aceea muncitorii de aici au făcut unele propuneri în acest sens :

● Fabrica „Porțelanul" Cluj să se străduiască să producă role de măcinat cu rezistență (duritate) mai mare. Rolele livrate pînă în prezent se uzează prea repede și, spărgîndu-se produc impurități în pudră.

● Furnizorii de chimicale, întreprinderile „Solex" și „9 Mai" București, „Metalochimica" Ploiești și altele să ia măsuri pentru îmbunătățirea calității carbonatului de bariu, oxidului de zinc, boraxului, cuarțului și feldspatului (ultimele două livrate de la Orșova). Aceste produse, neavînd asigurate toate proprietățile chimice necesare, influențează negativ calitatea rețetelor alcătuite pentru elaborarea emailului.

● Organele C.F.R. să ia măsuri ca vagoanele în care se transportă băi să fie manipulate cu grijă, mai ales la „cocoașa" din Ploiești-Triaj ; de asemenea, la încărcarea și descărcarea băilor, să se țină seama de gradul de fragilitate al acestor produse.

Cinematografe

Vară și fum — cinemascop rulează la: Patria (bd. Magheru 12—14), București (bd. 6 Martie 6). Înfrățirea între popoare (bd. București-Noi).

Griviță (cal. Griviței — podul Basarab). Melodia (șos. Ștefan cel Mare — colț cu str. Lizeanu). **Valsul nemuritor** rulează la : Republica (bd. Magheru 2), Feroviar (cal. Griviței 80). **Strict secret :** Festival (bd. 6 Martie 14), Excelsior (bd. 1 Mai 322), Modern (piața G. Coșbuc 1). **Ipocriții:** Carpați (bd. Magheru 29), Capitol (bd. 6 Martie 16). **Oameni de afaceri** — dimineața la cinematograful Tineretului (calea Victoriei 48). **Ultimul tren din Gun Hill:** Victoria (bd. 6 Martie 7), Flacăra (calea Dudești 22), Munca (șos. Mihai Bravu 221), Lira (calea 13 Septembrie 196). **Divorț italian:** Central (bd. 6 Martie 2). **Moartea în șa** — cinemascop: Lumina (bd. 6 Martie 12). **Escondida:** Union (str. 13 Decembrie 5—7). **Program special pentru copii** — dimineața la cinematograful Doina (str. Doamnei 9). **Cel mai mare spectacol** — după-amiază Doina (str. Doamnei 9). **Filme documentare** rulează la cinematograful Timpuri Noi (bd. 6 Martie 18). **Codin:** Giulești (calea Giulești 56), Tomis (cal. Văcărești 21), Libertății (str. 11 Iunie 75). **Marele drum:** Cultural (strada Ilie Pintilie 2), Pacea (bd. Libertății 70—72). Progresul (șos. Giurgiului 3). **Voi fi mamă:** Aurora (bd. Dimitrov 118). **Marea bătălie de pe Volga:** Dacia (cal. Griviței 137). **Icarie X B 1** Buzești (str. Buzești 9—11), Volga (șos. Ilie Pintilie 61), **Tăunul** Crîngași (șos. Crîngași 42). **Căpitanul Fracasse** — cinemascop: Unirea (bd. 1 Mai 143). **Adorabile și mincinoase:** Vitan (cal. Dudești 97). **E permis să calci pe iarbă:** Popular (str. Mătăsari 31). Luceafărul (cal. Rahovei 116), Cosmos (bd. 30 Decembrie 89). **Babette pleacă la război** — cinemascop: Arta (cal. Călărași 153). **Tu ești minunată:** Moșilor (cal. Moșilor 221). **Vîrsta dragostei:** Viitorul (str. M. Eminescu 127). **Tutunul:** Colentina (șos. Colentina 84). **Elena din Troia** — cinemascop: Drumul Serii (str. Drumul Serii 30). **Misterele Parisului** — cinemascop: Ferentari (cal. Ferentari 86). **Moby Dick:** Cotroceni (șos. Cotroceni 9).

TELEVIZIUNE

8,50 : Gimnastica de înviorare la domiciliu ; 9,00 : Emisiunea pentru copii și tineretul școlar ; 10,30: Rețeta gospodinei; 11,00 : Emisiunea pentru sate. În jurul orei 16,30: Transmisiune de la Stadionul Republicii : Aspecte de la campionatele internaționale de ciclism. 19.00 : Jurnalul televiziunii; 19,30 : „Răzbunarea iluzionistului" și „La fotograf" de Stephen Leacock; 20.00: Filmul „Sonate"; 21.10: Tineri interpreți de muzică ușoară. În încheiere: Buletin de știri, sport, buletin meteorologic.

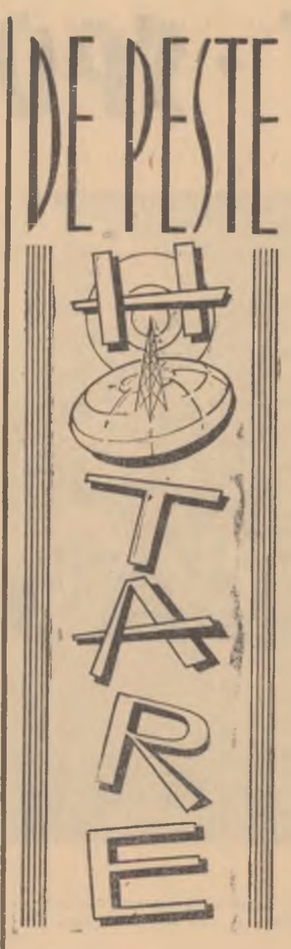

PREZENȚE ROMÎNEȘTI

HELSINKI — La 10 octombrie Asociația Finlanda-Romînia a organizat în orașul finlandez Pietarsaari o expoziție de artă populară, grafică, fotografii și mărci poștale romînești.

Expoziția a fost deschisă de primarul orașului, A. L. Hans Finne, care a vorbit despre tradițiile, frumusețea și bogăția folclorului romînesc, subliniind importanța cunoașterii reciproce a valorilor culturale ale popoarelor romîn și finlandez.

La deschiderea expoziției au participat Paavo Kivikoski, secretarul Asociației Finlanda-Romînia, Bror Lindqvist, președintele Consiliului Municipal al orașului Pietarsaari, alți reprezentanți ai autorităților locale, ai vieții culturale și științifice, oameni de afaceri, ziariști, precum și reprezentanți ai Ambasadei R. P. Romîne la Helsinki.

SOFIA. — În sala de concerte „Slaveikov" din Sofia a avut loc concertul violonistului romîn Ștefan Ruha, laureat al mai multor concursuri internaționale. Măiestria sa a fost și de această dată răsplătită de aplauzele îndelungi ale spectatorilor din capitala R. P. Bulgaria, de aprecierile muzicienilor și ale presei bulgare.

Referindu-se la acest concert, ziarul „Narodna Kultura", organ al Comitetului pentru cultură și artă scrie : „Prospețime, temperament, multă vitalitate îmbinată cu o înaltă măiestrie interpretativă — iată trăsăturile care caracterizează arta lui Ștefan Ruha. El este un violonist înnăscut. Excepționala măiestrie a arcușului său și dexteritatea de care dă dovadă îi deschid un drum larg spre tot ce este mai dificil și mai important în literatura muzicală pentru vioară. Ruha are un ton pur, emoționant și a dat dovadă de o deosebită măiestrie interpretativă".

Ceremonia instalării președintelui Argentinei

BUENOS AIRES 12. — De la trimisul special Agerpres C. Alexandroaie : La 12 octombrie la Buenos Aires a avut loc ceremonia instalării dr. Arturo Illia în funcția de președinte al Republicii Argentina. Cu acest prilej, președintele provizoriu al Argentinei, Jose Maria Guido, a transmis puterile sale prezidențiale noului șef al statului, după care Arturo Illia a depus jurămîntul. Concomitent și-au luat în primire sarcinile 22 de guvernatori, 192 deputați și 46 senatori ai Congresului Național, precum și deputații Adunărilor provinciale. În felul acesta în Argentina a luat sfîrșit regimul de tranziție instaurat în țară în urmă cu 18 luni ca urmare a destituirii fostului președinte, Arturo Frondizi, de către forțele armate.

În primul său mesaj adresat națiunii, noul președinte al Argentinei a anunțat adoptarea unor măsuri urgente pe plan economic și social pentru a se pune capăt haosului economic din țară. El și-a reafirmat intenția de a anula contractele încheiate de guvernul Frondizi cu companiile petroliere nord-americane. Pe plan politic, Arturo Illia a anunțat reintoarcerea țării la un regim civil.

Referindu-se la relațiile internaționale ale țării sale, președintele Argentinei a sublinat „ataşamentul față de Organizația Statelor Americane". El a declarat că guvernul său va căuta să obțină integrarea la teritoriul național a insulelor Falkland, care sînt ocupate în prezent de Marea Britanie.

La ceremonia instalării noului președinte al Argentinei au participat un mare număr de invitați de onoare, precum și delegații oficiale din 70 de țări. Delegația R. P. Romîne este condusă de Corneliu Mănescu, ministru al afacerilor externe.

O. N. U.: Încheierea dezbaterilor generale

NEW YORK 12 (Agerpres). — Vineri au luat sfîrșit în Adunarea Generală O.N.U. dezbaterile generale, la care în actuala sesiune au fost înscriși 95 de delegați. La ultima ședință consacrată dezbaterilor generale primul a luat cuvîntul reprezentantul Mexicului, Padilla Nervo. Acesta s-a pronunțat în favoarea transformării Americii Latine într-o zonă lipsită de arme atomice și a subliniat că Tratatul de la Moscova cu privire la interzicerea experiențelor nucleare în cele trei medii trebuie continuat și extins prin noi acorduri internaționale. În legătură cu aceasta el a subliniat că este utilă continuarea și extinderea lucrărilor conferinței celor 18 state pentru dezarmare de la Geneva.

A vorbit apoi reprezentantul Irakului, Talib Hussein Șabib, care s-a referit la situația din Orientul Apropiat, subliniind în special lupta unor țări din această regiune pentru cîștigarea independenței. El a cerut, de asemenea, aplicarea unor sancțiuni împotriva Portugaliei și Republicii Sud-Africane.

După încheierea dezbaterilor generale, Adunarea Generală va trece săptămîna viitoare la discutarea pe probleme. Luni urmează să fie discutată și votată rezoluția aprobată cu o majoritate covîrșitoare de voturi în Comitetul de tutelă prin care se cere Marii Britanii să acorde independența Rhodesiei de sud atunci cînd în această țară se va constitui un guvern cu adevărat reprezentativ.

PE SCURT ● PE SCURT ●

PARIS. — Mișcarea tineretului comunist din Franța a adresat președintelui de Gaulle o scrisoare în care protestează împotriva refuzului autorităților de a elibera temporar opt tineri luptători pentru independența insulei Martinica, care se află într-o închisoare din Paris.

În scrisoare se arată că Mișcarea tineretului comunist din Franța este solidară cu tineretul din Martinica care luptă pentru dobîndirea independenței țării lor.

DELHI. — Conferința femeilor muncitoare din Bombay a adoptat o rezoluție în sprijinul păcii, dezarmării și Tratatului de la Moscova cu privire la interzicerea experiențelor nucleare în trei medii.

Participantele la conferință, se arată în rezoluție, sprijină întru totul Apelul adresat către femeile din lumea întreagă de Congresul Mondial al Femeilor de la Moscova, și se angajează să continue lupta pentru dobîndirea de drepturi egale pentru femeile din toate țările, pentru unirea tuturor femeilor care se pronunță împotriva primejdiei războiului.

LONDRA. — Cea de-a 82-a conferință anuală a partidului conservator, ținută la Blackpool, a luat sfîrșit printr-un miting al celor 4 000 de delegați. La miting a fost citit un mesaj al primului ministru Macmillan, care se află în spital, unde a suferit o operație, și care a anunțat anterior că va fi nevoie să se retragă din funcția de conducător al partidului înainte de viitoarele alegeri.

Cuvîntarea de încheiere a fost rostită de R. Butler, locțiitorul primului ministru. După ce a răspuns unor acuzații ale partidului laburist în ce privește problemele de politică internă, Butler s-a ocupat de politica externă, subliniind că un viitor guvern conservator va continua să depună eforturi „în vederea menținerii actualului ritm al tratativelor „Est-Vest". El a declarat că există speranțe de „noi pași înainte" care vor putea fi realizați „fie prin tratative speciale, cum a fost cazul cu Tratatul de interzicere a experiențelor nucleare, fie prin intermediul unei conferințe la nivel înalt". Butler a menționat totodată că guvernul conservator intenționează să-și mențină factorul nuclear de descurajare pînă la realizarea unui „acord atotcuprinzător de dezarmare".

WASHINGTON. — Agenția Associated Press transmite :

„Comisia pentru energia atomică a S.U.A. a anunțat că vineri 11 octombrie au avut loc două explozii nucleare subterane la poligonul experimental din Nevada — una dintre ele în legătură cu dezvoltarea unor arme nucleare și cealaltă în scopuri pașnice.

Ambele explozii au fost de putere redusă, ceea ce înseamnă că au avut o forță explosivă de mai puțin de 20 000 tone de trinitrotoluen.

Experiența în scopuri militare a fost cea de-a 13-a anunțată la poligonul experimental din Nevada anul acesta și cea de-a șasea de la semnarea Tratatului anglo-americano-sovietic pentru interzicerea tuturor experiențelor nucleare cu excepția celor subterane.

Cealaltă explozie face parte din programul comisiei pentru folosirea pașnică a exploziilor nucleare și este cea de-a cincea experiență în acest scop. În comunicat se spune că ea face parte dintr-o serie de experiențe menite să studieze folosirea eventuală a exploziilor nucleare în lucrări de excavație".

GEORGETOWN — La Georgetown s-a anunțat la 11 octombrie că cele trei partide politice din Guyana britanică au hotărît să trimită delegați la tratativele cu privire la independența acestei colonii, care urmează să înceapă la 22 octombrie la Londra. Partidul progresist popular, care deține majoritatea în țară, va fi reprezentat de o delegație condusă de primul ministru al Guyanei britanice, Cheddi Jagan, în timp ce din partea partidelor de opoziție vor pleca liderii acestora, Forbes Burnham și Peter Diaguiar.

PARIS. — La 12 octombrie au luat sfîrșit, manevrele forțelor armate franceze care au avut loc în regiunea muntoasă Jura, de lîngă frontiera cu Elveția. În cadrul acestor manevre a fost „folosită" pentru prima oară în Franța arma atomică cu destinație tactică. La o paradă militară care a avut loc cu acest prilej au participat președintele de Gaulle, primul ministru Pompidou și alte persoane oficiale, însoțiți de numeroși observatori și ziariști.

ROMA. — În regiunea dezastrului provocat de revărsarea apei din lacul de acumulare al barajului de pe fluviul Piave continuă operațiunile de salvare. Potrivit relatărilor agenției United Press International a apărut un pericol tot mai accentuat de declanșare a unei epidemii. Toate drumurile de acces spre regiunea sinistrată au fost închise.

Agenția Reuter relatează că „dezastrul de pe fluviul Piave amenință să provoace un scandal de proporții în Italia, unde situația politică este și așa nesigură". Se crede că supraviețuitorii dezastrului vor da în judecată compania care a construit barajul fără a lua măsurile necesare de securitate pentru populația din localitățile situate în aval de baraj.

Sîmbătă, grupul parlamentar comunist a depus în Camera Deputaților o interpelare cu privire la catastrofa de pe fluviul Piave. Interpelarea este semnată de 30 de parlamentari. S-a cerut aplicarea unei proceduri de urgență în vederea examinării acestei interpelări.

PE SCURT ● PE SCURT ●

DE toate

Rinichi de maimuță transplantați la om

Un grup de specialiști de la Universitatea Tulane (New Orleans) au anunțat la 11 octombrie că au reușit, pentru prima oară, transplantarea cu succes pe un om a doi rinichi luați de la o maimuță. Operația la care a fost supusă o femeie a avut loc într-un spital din New Orleans. La 72 de ore după operație medicii au declarat că rinichii funcționează bine și starea bolnavei este bună.

...Pentru prima oară împreună

Cunoscutele vedete ale cinematografiei italiene : Sophia Loren, Marcello Mastroiani și Vittorio de Sica joacă pentru prima oară împreună într-o comedie compusă din trei episoade a căror acțiune se petrece la Roma, Neapole și Milano.

Partea de scenariu care are Roma ca centru al acțiunii este scrisă de Cesare Zavattini, cea de la Neapole aparține lui Eduardo de Filippo și ultima, care se desfășoară la Milano, are ca autor pe Alberto Moravia.

Prosperul „Joey"

Mîndria lui Bill Palmer, proprietarul unui bar din Clacton în apropiere de Londra, este „Joey" un pește roșu care trăiește pașnic într-un vas de cristal în văzul tuturor clienților barului. Se spune că Joey îl recunoaște pe Palmer și pe mulți alți clienți care îl salută în fiecare seară oferindu-i chiar cîteva picături de bere sau whiski picurate în vas și pe care Joey le savurează cu nesaț dînd din coadă pentru a-și manifesta mulțumirea. Iată însă că după nouă ani de cînd Joey duce această viață fericită, Palmer s-a pomenit cu un inspector de poliție prevăzut cu un mandat de percheziție. Voia să-l sechestreze pe Joey cu vas cu tot ca urmare a unui denunț adresat societății britanice pentru protecția animalelor. În acest denunț, slăbiciunea lui Joey pentru bere și whiski era descrisă ca „o revoltătoare tentativă de a intoxica un animal inocent pentru a distra pe vizitatorii localului". Indignat, Palmer a arătat că atît el cît și familia sa sînt mari iubitori de animale și că în afară de Joey mai au doi cîini, o pisică, trei cobai și cîteva veverițe, care duc un trai demn de invidiat. Inspectorul s-a lăsat convins rupînd ordinul de sechestrare. De atunci, în localul lui Palmer atîrnă un afiș care spune: „Iată-l pe Joey, peștele roșu care de nouă ani prosperă datorită berei". Este reclama firmei producătoare de bere care n-a scăpat prilejul să exploateze acest incident.

„Găina"

Tînărul actor francez Claude Berri și-a făcut debutul ca regizor de film cu „Găina", o poveste amuzantă, plină de sensibilitate și ironie.

Înduioșat de soarta tristă a unei găini condamnate să sfîrșească în cratiță, un băiețaș pune în fiecare dimineață pe furiș un ou în cuibarul ei. Din păcate, de abia grațiata de un „consiliu de familie", „găina"... a scos primul său cucurigu (!).

La recenta bienală a filmului de scurt metraj de la Veneția „Găina" a obținut premiul pentru cel mai bun film recreativ pentru tineret.

Avalanșă uriașă de roci

Agenția France Presse relatează că o uriașă avalanșă de roci s-a prăbușit în regiunea muntoasă a văii Rio Santa (Peru), formînd un baraj înalt de 40 metri. Barajul împiedică scurgerea apelor și amenință instalațiile hidroelectrice de la Pato. Avalanșa a fost provocată de eroziunea solului. Experții consideră că masa de roci care s-a prăbușit ar reprezenta 96 000 metri cubi.

Uzina hidroelectrică de la Pato aprovizionează cu energie electrică importantele uzine siderurgice de la Chimbote. Din Lima au fost trimiși la Pato ingineri specialiști, pentru a căuta o soluție de înlăturare a primejdiei.

O comandă neobișnuită

Primăria orașului Whitby de pe coasta de nord-est a Angliei a comandat unei firme din Oslo, care se ocupă cu vînătoarea de balene, o pereche de maxilare de balenă. Explicația acestei comenzi neobișnuite este că pe vremuri orașul Whitby a fost un important centru pentru vînatul balenelor și căpitanii de baleniere obișnuiau să-și împodobească porțile cu arcuri formate din maxilare de balenă. În regiune nu mai există de mult balene, dar locuitorii orașului doresc să-și reamintească pe această cale trecutul lor.

Lucrare bazată pe un text din 1784

Textul original al cunoscutei drame a lui Schiller „Intrigă și iubire" a fost publicat acum pentru prima oară integral de Institutul de bibliografie din Mannheim. Lucrarea este bazată pe textul suflerului folosit la premiera din 15 aprilie 1784, care a avut loc în prezența marelui clasic german. Acest text se află în păstrarea Bibliotecii de Stat pentru Literatură Științifică.

S.U.A. : O patrulă de polițiști conduce la închisoare un grup de 260 persoane de culoare din orașul ORANGEBURG (Carolina de sud) care au „încălcat" ordinul de a nu participa la demonstrații „neautorizate".

TELEFOTO U.P.I.

Situația din Algeria

ALGER. — Toate orașele și centrele importante din provincia Kabilia au fost ocupate de unitățile armatei populare naționale ale Algeriei. Un comunicat al Ministerului Apărării Naționale al Algeriei anunță că sîmbătă unitățile armatei algeriene au ocupat fără a întîmpina rezistență localitatea Michelet din munții Kabiliei, principalul punct de sprijin și sediul comandamentului elementelor dizidente.

Sîmbătă seara a avut loc la Alger o conferință de presă a președintelui Ben Bella. El s-a ocupat de problema acțiunilor antiguvernamentale ale elementelor dizidente și de problema relațiilor algero-marocane care au cunoscut o înrăutățire considerabilă în ultima vreme. Președintele și-a exprimat speranța că odată cu preluarea controlului întregii provincii Kabilia de către unitățile armatei populare naționale s-a pus capăt în linii generale acțiunilor antiguvernamentale ale elementelor scizioniste grupate în jurul așa-numitului „Front al forțelor socialiste". El a arăta că liderii acestei grupări vor fi arestați.

Referindu-se la relațiile algero-marocane, președintele Ben Bella a chemat pe conducătorii Marocului să manifeste calm. „Problemele noastre nu pot fi rezolvate decît prin tratative", a spus el. „Este periculos de a lăsa să se creadă că ele ar putea fi reglementate prin alte mijloace decît prin tratative frățești".

Scrisoare din Moscova

Drumeție siberiană

Scititorule, îți propun să facem o călătorie la Ulmanga. Dar, un minut răbdare! Încă nu știți ce este Ulmanga... La aerodromul Vnukovo din Moscova vă urcați într-o uriașă corabie aeriană TU 114 unde veți avea ca vecini încă 169 de pasageri. Un zbor de opt ore cu viteza de 800 de km/oră și ajungeți la Habarovsk, capitala Extremului Orient sovietic.

Cînd un străin aude aceste numiri de orașe : Habarovsk sau Vladivostok, deseori își imaginează doar geruri cumplite, zăpezi nesfîrșite, dacă nu chiar cîte un urs rătăcit pe la stațiile de tramvai. În septembrie, însă, la Habarovsk sînt zile cînd căldura depășește 30 de grade și probabil că nu toată lumea știe că în regiunea Primorsk crește vița de vie, iar vînători curajoși vînează tigri pentru grădinile zoologice. Și aceste orașe — care cele dintîi din țara noastră întîmpină ziua cea nouă — sînt importante centre industriale și culturale, avînd clădiri cu multe etaje, înecate într-o mare de verdeață.

Dar călătoria noastră nu se termină aci. Ne urcăm din nou în avion și după două ore ajungem la orașul Sovietskaia Gavan, chiar pe țărmul strîmtorii Tatarsk. De aci mai mergem cîteva ore cu trenul și iată o stație nu departe de rîul Tuminin în plină taiga. Pe malul din față se întinde așezarea pescarilor. De acolo pornește către noi un vas mic, asemănător cu o barcă scăbită din trunchiul unui plop. Am ajuns la Ulmanga.

Este o numire rară pentru că foarte puțini sînt acei care știu de existența populației care trăiește aici. În întreaga lume se numără doar ceva mai mult de 800 de oroci. Aproape toți acești trăiesc aci, lucrînd în „colhozuri-oroci".

În trecut orocii erau condamnați la dispariție. O bătrînă oroceancă, Evdochia Fedorovna Kondu, mi-a povestit că la vîrsta de 9 ani a fost dată de soție în schimbul unui cazan de aramă și unei perechi de reni, pe care mirele le-a adus tatălui ei. Orocii nu cunoșteau alte alimente în afară de pește și carnea de ren. Ei mîncau peștele iarna și vara. Și din pielea de ren femeile coseau îmbrăcămintea.

Acum, orocii trăiesc în case bine construite avînd electricitate, radio, iar în satul lor se găsește un club. Ocupațiile lor sînt pescuitul, vînătoarea, cultivarea legumelor și creșterea vitelor. Orocii pot fi acum văzuți la volanul tractoarelor, automobilelor sau bărcilor cu motor.

Brigada de pescuit a lui Grigori Akunka, în care împreună cu pescarii cu experiență lucrează și tineri, plasează năvodul cu lungimea de 100 de metri. După un sfert de oră, lîngă mal, este aprins un foc : pești de jumătate metru lungime caută să scape din năvod. Acesta este faimosul pește roșu care dă icre atît de gustoase. Cînd peștele acesta se îndreaptă spre locul unde își lasă icrele, priveliștea este de neuitat. Deși se hrănește undeva pe țărmurile din interior, în fiecare primăvară imense bancuri de pești roșii se îndreaptă spre țărmurile din Extremul Orient pentru a lăsa icrele în rîulețele de aci. Mii de pești, înghesuindu-se unii în alții, se grăbesc în susul rîului, sărind din cînd în cînd din apă pentru a învinge barierele. În această perioadă peștii pot fi pur și simplu culeși din apă. Totuși statul păzește cu severitate bogăția aceasta : colhozurile de pescuit situate în tot Extremul Orient pescuiesc doar anumite cantități și în locuri stabilite special.

Și acum să ne continuăm călătoria noastră. Vă este probabil cunoscut Komsomolskul pe Amur. Sînt locuri nordice, deși aici vara se poate face foarte bine baie. Pe timpul cînd orașul a fost construit, într-adevăr nu era de mirare să întîlnești pe străzi pe Moș Martin. Acum, constructorii noilor orașe trăiesc în condiții pe deplin civilizate chiar din primul moment, dar pe atunci li se întîmpla comsomoliștilor să adopte hotărîrea de a desface sobele din bariăci pentru a da aceste cărămizi șantierului.

Astăzi, chiar și locuitorii vechi ai Komsomolskului nu mai recunosc aceste locuri. Bulevarde largi și case cu multe etaje, animația tramvaielor, parcuri umbroase, cinematografe și teatre, stadioane și de bună seamă șantiere de construcție.

În ultimul timp au apărut și „frații" mai mici ai Komsomolskului : orașele Amursk și Solnicinii (Însoritul), unde sînt în plină desfășurare lucrările la construcțiile de importanță unională — combinatul de celuloză și hîrtie și mina de mercur. Localnicii povestesc că atunci cînd tînărul geolog leningrădean Oleg Kabakov, după căutări nesfîrșite a descoperit în sfîrșit mercurul, soarele s-a ivit de după deluri după vreme îndelungată. Și, de aceea, geologii au dat noului oraș numirea de „Solnicinii", adică însoritul, ceea ce corespunde întrutotul realității. Aci pot fi văzute șiruri de clădiri moderne în mijlocul unor dealuri înverzite. Dar știți care este vîrsta medie a locuitorilor din Solnicinii? 23 de ani. Cine sînt ei?

Iată-l pe Ivan Kațalap.

A sosit aci din orașul Komsomolsk pe Amur — povestește el. Aci a obținut specializarea în construcții și a terminat școala medie de 10 ani. S-a căsătorit, iar de curînd are și o fetiță. Întreaga lui viață se desfășoară acum la Solnicinii.

Asemenea tineri sînt cu miile. Tinerii și tinerele noastre nu se tem de deplasările îndepărtate chiar și acolo unde furtunile aduną troiene de 10 m înălțime. Aceasta se întîmplă în Ciukotka, limita cea mai nordică a patriei noastre.

Aci poți ajunge doar cu avionul. Pînă și cartofii sînt aduși aci cu avionul. Însăși aviația se numește aci polară. Sub aripa avionului se perindă dealuri nesfîrșite care au încremenit parcă într-un dans sălbatic. Zăpadă, zăpadă și iar zăpadă, iar undeva în lături se aprinde un asfințit pe care probabil nu-l mai poți vedea nicăieri în altă parte. De la orașul Igbeka pînă la Igultina, unde în tundră a crescut un oraș, sînt doar ceva mai mult de 200 de kilometri.

În ultimul timp Ciukotka a adus modificări pînă și în planul septenalului. Aci au fost descoperite zăcăminte foarte bogate de aur. Partidul a chemat tineretul să contribuie la folosirea acestor bogății. Astăzi aci, la marginea pămîntului sovietic, au apărut așezări confortabile și funcționează prima dragă din lume dincolo de cercul polar. Tot aci se construiește primul port arctic.

De altfel noi ne-am obișnuit de mult ca din regiunile îndepărtate ale patriei sovietice să se anunțe despre noi și noi descoperiri : au fost găsite diamantele din Iakuția, care n-au pereche în lume, a fost descoperit petrol în Siberia, deși mult timp se considera că el nu poate exista prin aceste regiuni, s-a înălțat orașul Zapoliarnii în regiunea Murmansk, unde se va produce nichel.

Extremul Orient sovietic și regiunile nordice ale țării sînt astăzi ca un uriaș care-și ridică umerii.

VITALI GANIUȘKIN
corespondent special al ziarului „Komsomolskaia Pravda"

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".